မောင်မျိုး
စီစဉ်သည်

www.burmeseclassic.com

ဝဿရာမင်းဝေ

ရွှေအတောင်ပံမှာ ဒဏ်ရာတွေ ပြန်ကောင်းလာတဲ့တစ်နေ့

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအတောင်ပံမှာ
ဒဏ်ရာတွေပြန်ကောင်းလာတဲ့တစ်နေ့

တာရာမင်းဝေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
* အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
* နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၀၈၂၂၀၇၀၇

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၀၇၉၈၀၇၀၇

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

ထုတ်ဝေခြင်း
ပထမအကြိမ် – ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အုပ်ရေ – ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး – ၁၀၀ ကျပ်

မောင်မျိုး
(ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၁။ ကျွန်တော်နှင့် နိမိတ်ဖတ်ပညာရှင်များ ၅

၂။ လူနှင့် ကကြီး ခခွေး ၁၃

၃။ စုတ်ပြဲနေတဲ့ ဒိုင်ယာရီ ၂၃

၄။ လှိုင်းဂယက် ကျကွဲသံများ ၃၅

၅။ လူနှင့် မိုးတိမ်ဝတ်မှုန်များ ၅၅

၆။ သတ္တမမြောက် မျက်မမြင်ပုဏ္ဏား ၇၃

၇။ ဆိုကရေးတီးအရိပ် ၈၇

၈။ လူနှင့် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံ ၁၀၃

၉။ စံပယ်အတွေး ၁၂၅

၁၀။ လူနှင့် ပုစ္ဆာအတွေး ၁၃၃

၁၁။ တစ်ဝက်တစ်ပျက် အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၁၄၇

၁၂။ လူနှင့် အဆိပ်ခိုးမျှင် ၁၅၇

BURMESE CLASSIC .com

ကျွန်တော်နှင့်
နိမိတ်ဖတ်ပညာရှင်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

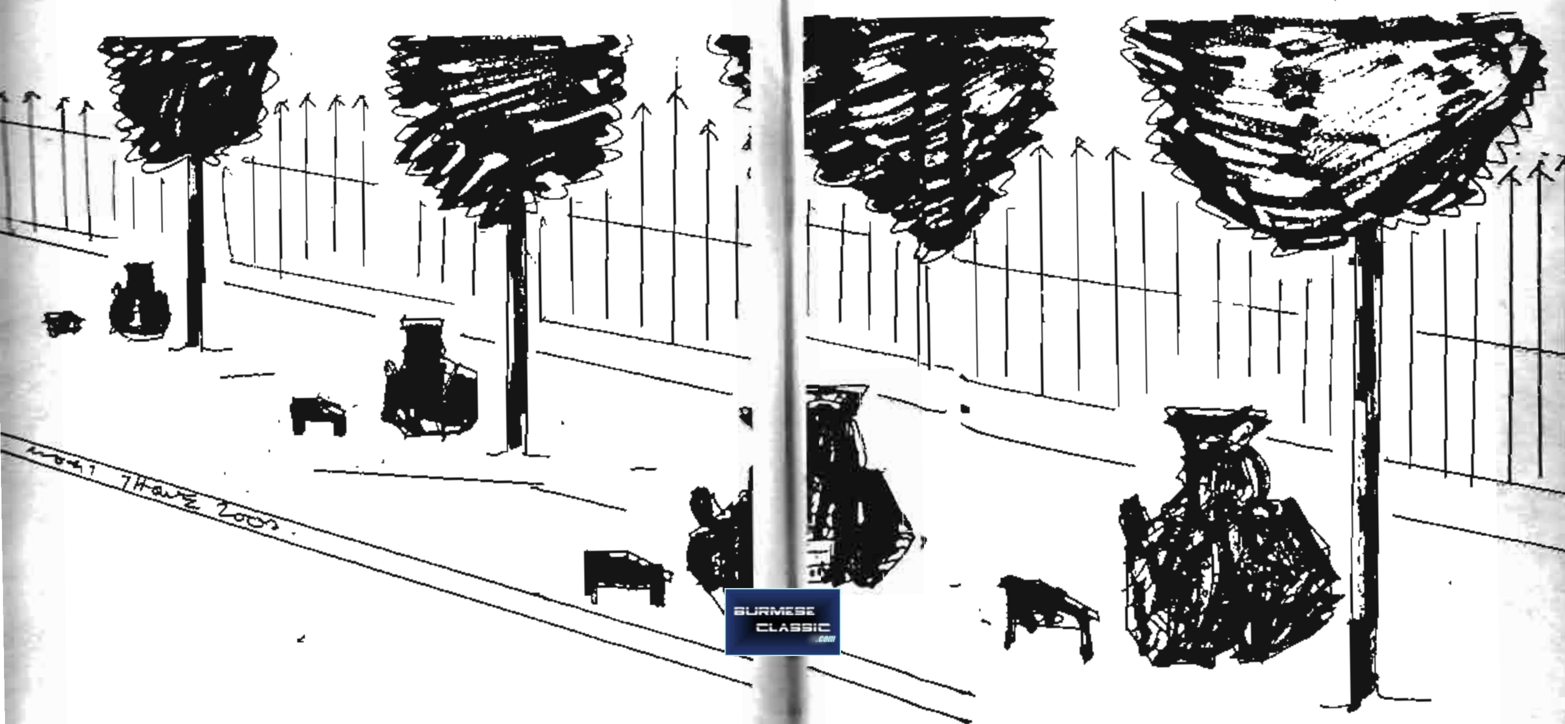

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိမိတ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို အဘိဓာန်ထဲမှာ ကျွန်တော် သေသေချာချာ မဖတ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဗေဒင်ကျမ်းတွေထဲမှာ မကြာခဏ တွေ့ဖူးပေမယ့် အဲဒါကိုလည်း အမှတ်တမဲ့ပါပဲ။ ရှေ့ဖြစ်လာမယ့် အခြေအနေတစ်ရပ်အတွက် မှတည်ကောက်ယူရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလို့ပဲ အကြမ်းဖျင်း မြင်မိပါတယ်။

ငယ်ငယ်က ကျီးသာရင် ဧည့်သည်လာမယ်ဆိုတာကို စ ကြားဖူးပါတယ်။ ကျီးသာနိမိတ်ပေါ့လေ။ နောက်တော့ ကြယ်ကြွေနိမိတ်၊ မြွေမြင်နိမိတ် စတာတွေကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ထပ်သိလာပါတယ်။ အဆက်အစပ်မရှိ ခုန်ကူးဖြစ်တဲ့ သဘောပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် ဟိုတလောက မကောင်းတဲ့ နိမိတ်အချို့အကြောင်း ဖတ်ရပါတယ်။ 'ဒွဲကြီးတွေပါလာသဟ' လို့ ဖတ်ရင်း ရယ်မိပါတယ်။

ဆိုကြပါစို့။ 'အမိပွားယ်မဲ့ အရူးတစ်ယောက်က ရှူ့လာရယ်ပြနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်…' တဲ့။ ဘယ်လိုကြီးတုန်း…။ အရှုံးပါဆိုမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လာရယ်ပြနေမှာလား။ ကျန်တာတွေမှာလည်း ကန့်လန့်တိုက်တွေးစရာလေးတွေ ရှိလာပါတယ်။ အဲဒီတစ်ချို့ကို ကျွန်တော်ရေးပြပါမယ်။

၁။ သွားရင်းက ခလုတ်တိုက်ပြီး ခြေမကွဲသွားရင်…

(ဘယ်လိုလုပ် ကောင်းတော့မလဲ…။ ဘတ်စ်ကား လူကြပ်ကြပ်ပေါ်မှာ သူဘယ်လိုတက်ရပ်မလဲ)

၂။ လမ်းသွားရင်းက ဖိနပ်သဲကြိုးပြတ်သွားရင်…

(ဖိနပ်ပြတ်တစ်ဖက်ကို ကိုင်လို့ ဘေးလူတွေ သွားဖြဲရယ်ပြရင်း ဆက်လျှောက်ရမှာပေါ့)

၃။ ရထားစီးရင်း ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျရင်…

(တွေးတောင် မတွေးရဲဘူး)

၄။ ကားပေါ်စီးသွားရင်း မျက်မှန်ပြုတ်ကျသွားရင်…

(ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ပြန်ရောက်ရင်တောင် ဟုတ်ရဲ့လားလို့ လက်နဲ့ စမ်းကြည့်ရဦးမယ်။ အိမ်မှားပြီး 'မိန်းမရေ… လာပါဦးကွ'လို့ ခေါ်မိရင်ပိုတောင်ဆိုးဦးမယ်)

၅။ မှတော်တဆ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထိခိုက်မိရင်…

(အကြင်နာတို့၊ စေတနာတို့ အမည်တပ်ထားတဲ့ ဆေးခန်းကို သွားပြီး ပါသမျှကုန်မယ်)

၆။ တစ်နေ့လုံး လက်ခါပြတဲ့လူတွေနဲ့ပဲ တွေ့နေရရင်…

(ဘယ်သူ့ဆီကမှ ပိုက်ဆံချေးမရတာဘဲ ဖြစ်မယ်၊ ဘူပဲ)

၇။ (ကိုယ်ဝတ်ထားတဲ့ လုံချည်က ဗြန်းခနဲ ကွဲသွားရင်…

(အဟမ်း… လို့ ချောင်းဟန့်ရင်း ခပ်တည်တည်ကြီး ရှက်နေရမှာပေါ့)

၈။ သွားရင်းလာရင်း ခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရရင်…

(တချို့လူတွေကို ရှာပြန်မယ်ဆိုပြီး ပိုက်ဆံလိုက်တောင်းရမယ့်ကိန်းပဲ)

၉။ မိန်းမနှစ်ယောက် လုံးထွေးသတ်ပုတ်ရင်း အဝတ်အစားမဲ့ကုန်တာကို မြင်ရင်…

(ဒီလူကြီးကလည်း အသာငမ်း ရပ်ကြည့်နေတာပဲလို့ သတ်မှတ်ခံရမှာပေါ့။ ရန်ပွဲအပြီးမှာ အဲဒီမိန်းမနှစ်ယောက်ကတောင် ကိုယ့်ဆီ ဦးလှည့်ပြီး ကတ်ကတ်လန် ရန်ပြန်တွေ့နိုင်တယ်)

၁၀။ တံခါးဘောင်နဲ့ ခေါင်းနဲ့ ဆောင့်မိရင်…

(တော်တော် 'ဘု' ကျတဲ့လူလို့ အပြောခံရမှာပေါ့)

၁၁။ မိန်းမက ယောကျ်ားကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ပြုတာကို မြင်ရင် …

(ကိုယ့်အတွက်လည်း ရင်လေးစရာ ဖြစ်နေပြီ)

၁၂။ လမ်းမှာ ကားပျက်ပြီး စက်နှိုးလို့မရတော့ရင် …

(ဘေးလူတွေကို မျက်နှာချိုသွေးပြီး ကားတွန်းခိုင်းရမယ် … ဒါပေမယ့် အတော် ကြိုးစားရမယ်)

၁၃။ ဘတ်စ်ကား သုံးလေးစီးကြုံလျက်နဲ့ ကိုယ်က မတက်နိုင်ခဲ့ရင် …၊ ကားတွေက ရပ်မပေးရင် …

(ကိုယ်အလေးချိန်ကို လျှော့ချရတော့မယ်)

၁၄။ အပြင်ထွက်ခါနီး မိန်းမက စောစောပြန်ခဲ့ဖို့ မှာရင် …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ငါက ဘယ်သွားအလေလိုက်ရမှာလဲလို့ ... ဆိုပြီး မလုံမလဲ နဲ့ ရန်ဖြစ်ရပြီ ...)

ကဲ ... ဒါတွေက အကင်းပဲရှိပါသေးတယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင် အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ ထားလိုက်ပါတော့ ... အခုလို ကျွန်တော်ရေးတာကို နိမိတ်ဖတ်ဆရာတွေကတော့ နှစ်မြို့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခုလို ရေးမိတဲ့အတွက် ကျွန်တော့် ရှေ့အလားအလာ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မလဲ။ စာဖတ်သူကပဲ ကျွန်တော့်အတွက် နိမိတ်ဖတ်ပေးပါဦး။

□

လူနှင့် ကကြီး ခခွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

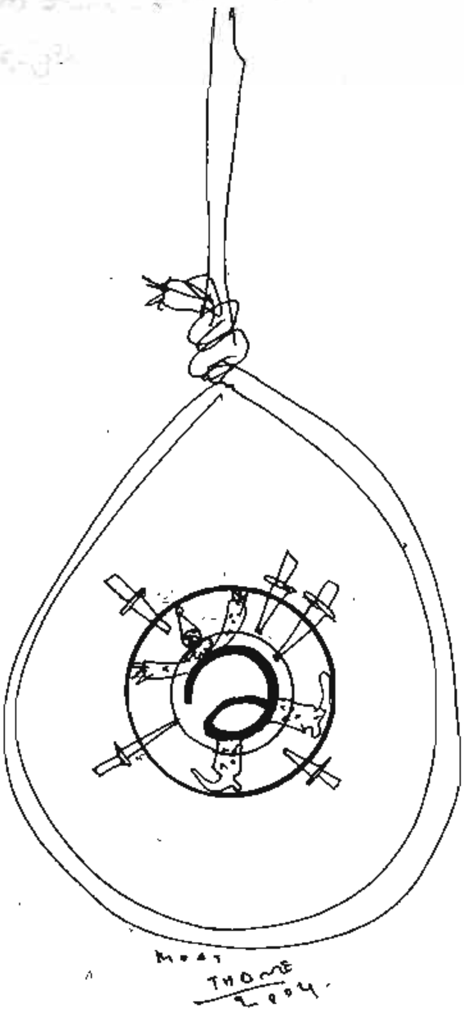

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

'တရားခံ မောင်ကကြီး'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်မျိုး ရှိပါတယ်'

'မင်းက မောင်ခကြွေးကို သတ်တယ်ဆို...'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'မင်း ... ဝန်ခံတယ်ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ ဝန်ခံပါတယ်'

'ဘယ်လို သတ်သလဲ'

'သူ့နောက်ကျောကို ကျွန်တော် ဓားနဲ့ ထိုးသတ်လိုက်ပါတယ်'

'တစ်ချက်တည်းနဲ့ သေသလား'

'ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ်ထိုးလို့ သူသေသွားပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

'တရားခံ မောင်ကကြီး'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်မျိုး ရှိပါတယ်'

'မင်း ... မောင်ခကျွေးကို ထပ်သတ်ပြန်ပြီဆို'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဘယ်လို သတ်သလဲ'

'သူ့လည်ပင်းကို ကြိုးနဲ့ညှစ်ပြီး သတ်လိုက်ပါတယ်'

'သူက မရုန်းဘူးလား'

'ရုန်းပါတယ်၊ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးပြီးတော့ကို ရုန်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က အပိုင်အနိုင် စီးထားပြီးပြီမို့ သူဘာမှလုပ်လို့ မရတော့ပါဘူး။ သူသေသွားပါတယ်'

(၃)

'မောင်ကကြီး'

'ခင်ဗျာ'

'မောင်မင်း မောင်ခကျွေးကို သတ်လိုက်ပြန်ပြီ'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဘယ်လို သတ်သလဲ'

'တုတ်နဲ့ ရိုက်သတ်ပါတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ကို ကျောပေးပြီး ရေသောက်နေတုန်း နောက်ကနေ တုတ်နဲ့ ရိုက်သတ်လိုက်ပါတယ်'

'တစ်ချက်တည်းနဲ့ သေသလား'

'မသေပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မသေမချင်း ရိုက်သတ်လိုက်ပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

မောင်ကကြီးနှင့် မောင်ခကွေးတို့ လက်ဖက်ရည် အတူသောက်နေကြ၏။ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး မောင်ခကွေးက မေးသည်။

'မင်း ငါ့ကို သတ် ... သတ်နေတာ မပင်ပန်းဘူးလားကွာ'

မောင်ကကြီးက ဒေါသတကြီး ပြန်ဖြေသည်။

'မပင်ပန်းဘူး။ မင်းကို သတ်ရတာ ငါ ... အရသာရှိတယ်'

မောင်ခကွေးက သက်ပြင်းချ၏။ မောင်ကကြီးက စူးစူးစမ်းစမ်းမေးသည်။

'နေပါဦး မင်းကကော ငါ့ကို ပြန်မသတ်ဘူးလား'

'ဟင့်အင်း'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'မသတ်ချင်လို့'

'ဘာဖြစ်လို့ မသတ်ချင်ရတာလဲ'

'မင်းက ဒီအဖြေကို အရမ်းသိချင်နေတာလား'

'ဟုတ်တယ်'

'ဒါဖြင့်လည်း ဖြေပါ့မယ်'

'အေး ... ဖြေ ... မင်းက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြန်မသတ်တာလဲ'

မောင်ခကွေးက ခါးကျောဆန့်ရင်း "ဗွား" ခနဲ သမ်းဝေ၏။ ပြီးမှဖြေသည်။

'ပျင်းလို့'

ထိုစကားအဆုံးမှာ မောင်ကကြီး သေဆုံးသွားလေသည်။

ဈာပနပို့ဆောင်ရန်အတွက် ကားများက မွန်းတည့် (၁၂:၀၀) တီတီတွင် နေအိမ်မှ ထွက်ခွာမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

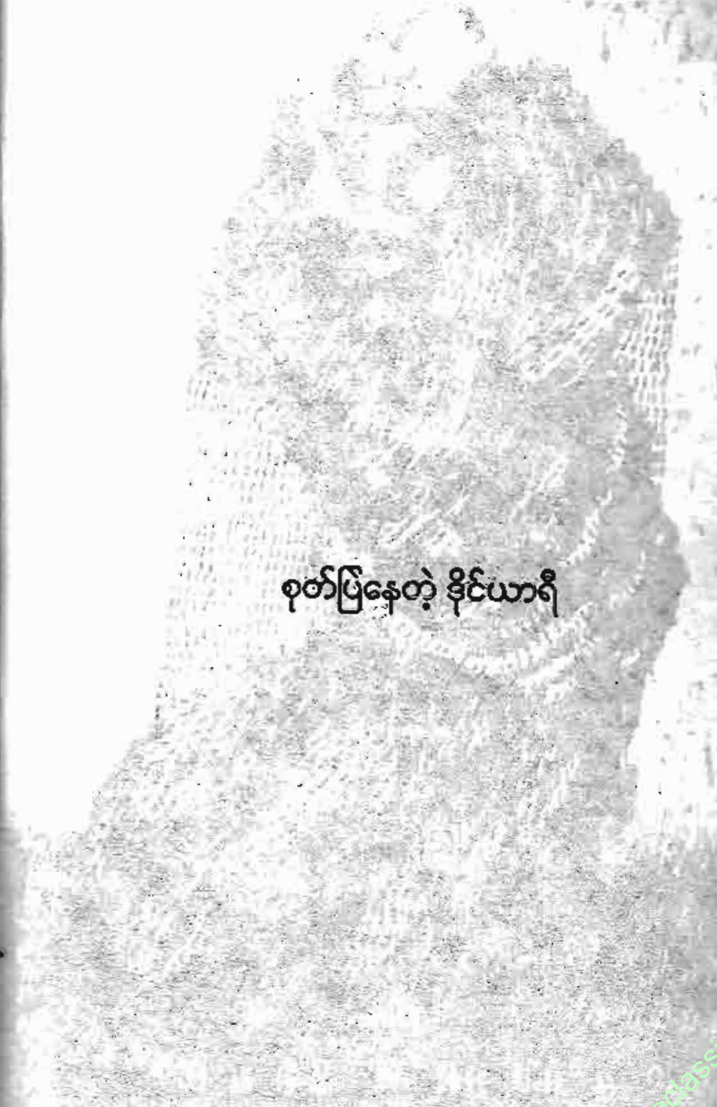

စုတ်ပြဲနေတဲ့ နိုင်ငံယာရီ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

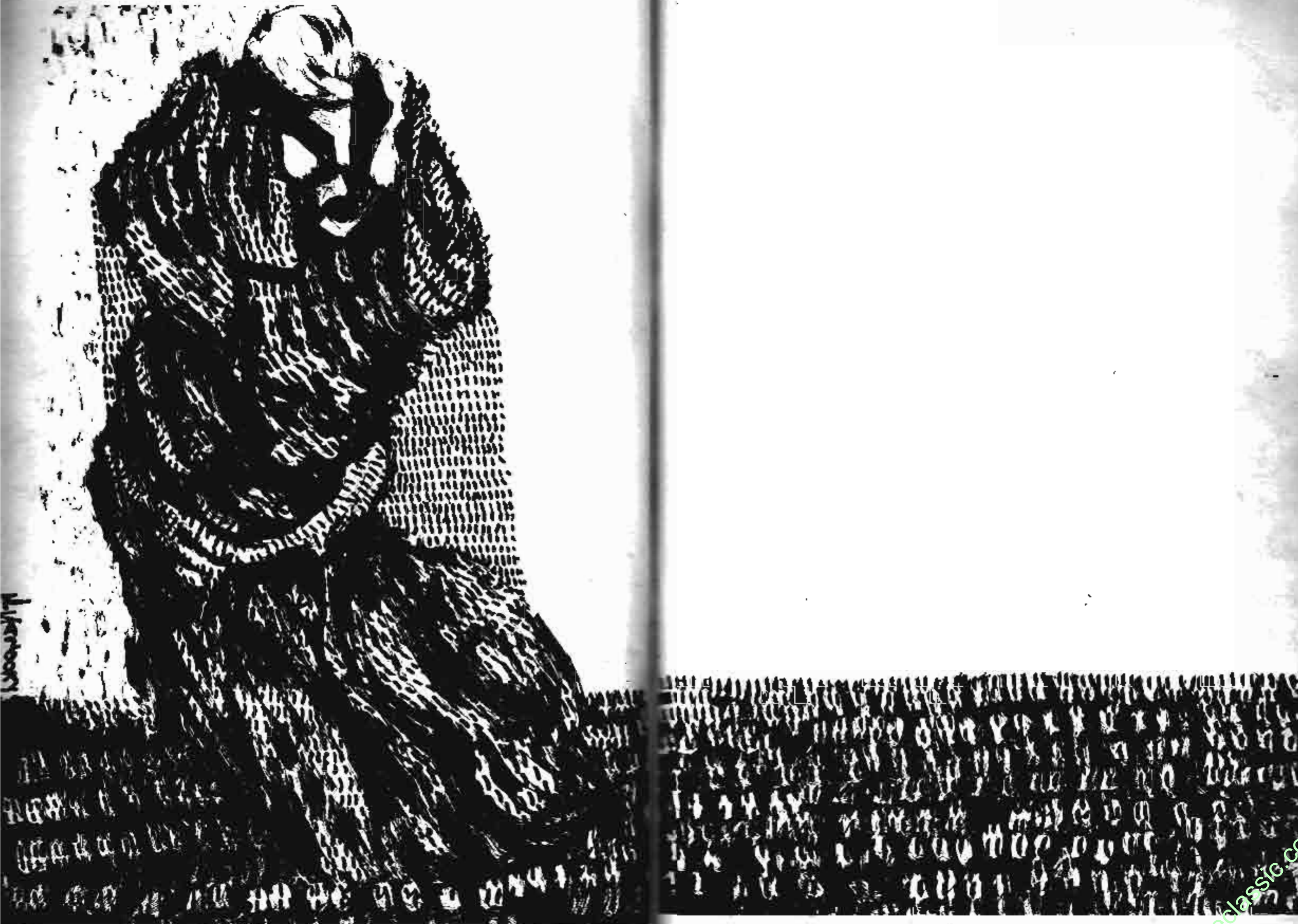

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁။ တစ်ရံရောအခါက ကျွန်တော်သည် ကောက်ရိုးတစ်မျှင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ရိုးပြတ်မြေထဲတွင် ဘဝကို အဝါစင်စင် ဖြတ်သန်းခဲ့၏။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဘဝသည် အတက်အဆင်း ရစ်သမ်တစ်ခုကိုသာ တီး ခတ်ခဲ့ရ၏။ လေအဝှေ့တွင် မည်သည့် စိတ်အလျဉ်မှ မပါဘဲ ကျွန်တော် ရွေ့ခဲ့ရသည်။ လေနှင်ရာကို ခုံလက်မှတ်မပါဘဲ ကျွန်တော် စီးနင်းလိုက် ပါရသည်။ သို့သော် အမြင့်ကြီးသို့လည်း မရောက်ပါ။ လေက ကျွန်တော့် ကို ထိုမျှ ဆွဲမမြှောက်။ အောက်သို့လည်း မကျပါ။ လေက ကျွန်တော့် ကို တော်တော်နှင့် ဆွဲမချ။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် တစ်ပိုင်းတစ်စ လွင့်မျောခဲ့ရဖူးသည်။ နောက်တော့လည်း တော်ရာနေရာတစ်ခု၌ ဝပ်စင်း လဲလျောင်းကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖြေသိမ့်ရပါသည်။

'ဩော် ... ငါ့လို ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ရဲ့ လွင့်ပါးမှုဟာ တင်ပါးသူတွေ အတွက် လေညွှန်ရာ အမှတ်အသားဖြစ်ခဲ့ပြီ'

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂။ နောက်တော့ ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်တစ်ပင် ဖြစ်သွား၏။ လေကစားသောအခါ ကျွန်တော့်အရွက်တို့က စိမ်းညို့ဖားလျား၊ တချို့တွေ ကျွန်တော့်အရိပ် ခိုသွားကြ၏။ တချို့တွေ ကျွန်တော့်ကို ခိုလျားတွယ်တက်ပြီး တစ်ပါးသော နတ်ကို ပူဇော်ဆက်ကပ်၏။ သစ်ပင်ဆိုသည်က သစ်နေသောအပင် မဟုတ်ပါ။ ဟောင်းမြည့်ယိုယွင်းပြီး တဖြည်းဖြည်း ဇရာဆီသို့ ကျွန်တော် ချဉ်းကပ်လာပါ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည် ဆင်ခြင်မိသည်။ ကျွန်တော်၏ ပင်စည်ခန္ဓာသည် ဝေ့လိမ်ကွေ့ကောက်လျက် မြေဆီကို ငတ်ငတ်ပြတ်ပြတ် စုပ်ယူခဲ့ရသော နေ့ရက်များ၊ လေဒဏ်ကို ဒလိမ့်ကောက်ကွေး ခံခဲ့ရသော ရင်အုပ်ပြိုင်းပြိုင်းရာသီများ၊ သွားမရှိသော ရေ၏ တိုက်စားမှုတွင် ဘဝကို အပြားလိုက် ဝပ်ချပေးခဲ့ရသော ကာလ တစ်နံတစ်လျား၊ ကျွန်တော် ထပ်မံ စဉ်းစားမိပါသည်။

'သြော် ... ငါ့ရဲ့ ကွေ့ကောက်မှုဟာ ဒီဝန်းကျင်ရဲ့ ရေမြေသဘာဝကို ဖော်ပြနိုင်ခဲ့တာပဲ'

၃။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်သည် ဖိနပ်တစ်ရံဖြစ်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ခြေဖဝါးများသည် အတ္တ၏လက္ခဏာ အရေးအကြောင်းများဖြင့် သေးမျှင်လေးပင်လွန်းလေစွ။ ကျွန်တော့်ကို စီးနင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာမန်မျှသာဖြစ်ပြီး အဆီတစ်ထပ်၊ အသားတစ်ထပ် ရှိပါသည်။ မထူးခြားပါ။ စိတ်ကောက်လျှင် လေလည်တတ်ပါသည်။ ဒါကလည်း ထူးခြားသလားဆိုလျှင် မထူးခြားပါ။ ဘာမှ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်က အနံ့မရသည့် ဖိနပ်တစ်ရံ ဖြစ်နေ၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဖြစ်တန်ချေ သီအိုရီတွေက ဖြစ်ခွင့်ပေးပါဦးမည်။ နောက်တော့လည်း သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ ဟူသော သဘောအရ ကျွန်တော် သဲကြိုးပြတ်သွားပါသည်။ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူက အင်္ဂလိပ်လို ဆဲဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို မြန်မာလို လွှင့်ပစ်ကာ (သူကတော့) အမေရိကန်စတိုင်လ်နှင့် ထွက်ခွာသွားပါသည်။ ဘာမှလည်း မဟုတ်လိုက်ပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် သင်ခန်းစာ ရလိုက်ပါသည်။

'သြော် ... ပြတ်သွားတဲ့ ဖိနပ်ဟာ လမ်းပေါ်မှာနေခွင့် မရှိပါလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်တော် လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာပါသည်။ ပခုံးနှစ်ဖက်ကြား ခေါင်းပေါက်ရုံ မကပဲ တင်ပါးနှစ်ခြမ်းစီမှာမှလည်း ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ပေါက်ခဲ့ရပါသည်။ ပခုံးဆီမှ ဘယ်ညာ ဆန့်ထွက်သော လက်ဆိုသောအရာ ဖြစ်လာ၏။ ကျွန်တော်လည်း အများသူငါတွေလို သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာကို ဆားမခပ်ဘဲ ချိုရလေသည်။ ချစ်သူကို ကျွန်တော် ချစ်၏။ သို့သော် ချစ်သူက ထွေးလိုက်သော တံတွေးတစ်စက်ကိုတော့ အမှတ်တရ သိမ်းမထားဖြစ်ပါ။ ခွာ မရှုပ်နိုင်၊ နားရွက် မထောင်နိုင်၊ အမြီးမခတ်နိုင်ဖြစ်ရသော လူ့ဘဝသည် သနားဖွယ်ရာအတိ ဖြစ်၏။ နေတဖွင်းဝင်း ပူသည်။ မိုးတစ်ပွက်ပွက် ရွာသည်။ နှစ်းတသုန်သုန် ဝေသည်။ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘာမှမဖြစ်။ ဘာဟုတ်သလဲ၊ ဘာမှမဟုတ်။ ဒါကိုပဲ ရုပ်တစ်မျိုး စိတ်တစ်ဖုံ အတိပြီးကာ ကမ္ဘာလုပ်နေကြရသည်။ တစ်နေ့

မှာ ကျွန်တော် ခလုတ်တိုက်မိပါသည်။ လမ်းလျှောက်ရင်း ခလုတ်တိုက်မိခြင်းသည် ရိုးရာဆန်လှသော ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အံ့သြဖွယ်ရာကောင်းသည်က ကျွန်တော် သေသွားပါသည်။ သေအံ့မူးမူးအချိန်မှာ ကျွန်တော်သည် ညည်းတွားမိသေး၏။

'သြော် ... ငါ ခလုတ်တိုက်လဲတာဟာ နောက်လူတွေကို သတိထားလျှောက်ဖို့ အချက်ပြနိုင်တာပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅။ သေလွန်ချိန်မှာ ကျွန်တော့်ဝိညာဉ်က နှစ်ခြမ်းကွဲသွားပါသည်။ တစ်ခြမ်းက ငရဲပြည်သို့ဆင်းပြီး တစ်ခြမ်းက နတ်ပြည်သို့ တက်၏။ ငရဲမင်းကြီးက ကျွန်တော့်တစ်ခြမ်းကို စကားပြောသည်။

'မင်းဟာ ငါ့အလုပ်ကို နှောင့်ယှက်တယ်။ သေပြီးမှသာ ငရဲကျမှာလို့ အားလုံးက ထင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်ရှိဘဝမှာတင် လူတွေရဲ့ မိမိကိုယ်ကိုယ် လိပ်ပြာမလုံမှုက တစ်ဆင့် ထိုက်သင့်သလို ပေးအပ်ရတဲ့ အခါ အသေးစားဒဏ်ခတ်မှုတွေလည်း ရှိတယ်။ မင်းက လိုက်ဖျက်ဆီးတယ်။ မင်းကို အပြစ်ပေးရမယ်'

နောက်ထပ် ကျွန်တော့်တစ်ခြမ်းကိုလည်း နတ်မင်းကြီးက ပြောသည်။

'မင်းကို ငါ ချီးကျူးပါတယ်။ မင်းဟာ တတ်စွမ်းသ၍တော့ လောကကောင်းကျိုးကို ဆောင်ခဲ့တာပဲ။ မင်းကို ငါ ကောင်းချီးပေးရမယ်'

သူတို့၏ စီရင်ချက်များက ပြိုင်တူဆိုသလို ထွက်ပေါ်လာ၏။ အချင်းချင်း ကြေပျက်သလို ဖြစ်သွားကာ မူလနေရာမှာ ဖြူနံ့ခနဲ ကျွန်တော် လူပြန်ဖြစ်သွားပါသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ခလုတ်ဆန်သော ခဲလုံးကြီး တစ်လုံးကလည်း ရှိနေ၏။ ပြန်လှည့်ရမလား၊ ကျော်လွှားရမလား၊ ဆွဲယူလွှင့်ပစ်ရင် ကောင်းမလား စဉ်းစားရင်း ကျွန်တော် ဝေဝါးဆဲ၊ ယနေ့ထက်တိုင် ဘာမှလည်း မလုပ်ဖြစ်သေးချေ။

▢

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှိုင်းဂယက် ကျက်ခွဲသံများ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

'ဝေါ ... ဝေါ'

'ရေတွေတက်လာပြီ ပြေးကြဟေ့ ... ပြေးကြ'

တစ်ခါက မြစ်ကမ်းနံ့ဘေးက ရွာတစ်ရွာဟာ ရေလွှမ်းမိုးမှု ခံရတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေက နီးစပ်ရာပစ္စည်းတွေကို ဆွဲယူပြီး ကသောကမျော ထွက်ပြေးကြရတယ်။ ရေလွှမ်းမိုးအားကလည်း ကောင်းလွန်းလှချည်ရဲ့။ ရက်အတော်ကြာတဲ့အထိ ရေပြန်မကျဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့ ပြည့်မောက်နေတဲ့ မြစ်ရေထဲမှာ ရွှေအိုးတစ်အိုးဟာ ရေစီးအတိုင်း မျောပါနေရတော့တယ်။

'အင်း ... ငါတော့ ဘယ်သောဘယ်ကမ်း ဆိုက်မလဲ မသိဘူး'

တွေးရင်း၊ ငေးရင်း၊ ပင့်သက်ရှိုက်ရင်း သူ့တစ်ကိုယ်တော် စီးမျောနေတုန်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

'ဦးရွှေအိုး ... ဦးရွှေအိုး ... ကျွန်တော့်ကို စောင့်ပါဦး'

အသံကြားရလို့ လှည့်ကြည့်တော့မှ သူ့နောက် မလှမ်းမကမ်းက နေ မျောပါလာတဲ့ ငွေအိုးတစ်အိုးကို တွေ့ရတယ်။ ကိုယ်ကို ဖော့ထိန်းလို့ ငွေအိုးကိုစောင့်ရင်း စကားပြောဖော်ရပြီဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ရွှေအိုး ပျော်သွားတယ်။

သူတို့ချင်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် နီးကပ်သွားတော့ ငွေအိုးက စ မေးတယ်။

'ဦးရွှေအိုး ဘယ်သွားမှာလဲဗျ'

'ဘယ်သွားရမလဲ မသိပါဘူး ဦးငွေအိုးရယ်၊ ဒီအတိုင်း မျောနေတာပါပဲ'

'အေးဗျာ ... ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ၊ မထူးပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော် ဦးရွှေအိုးနောက်က လိုက်ခဲ့မယ်'

'ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့က တစ်ရေထဲစီး တစ်ခရီးထဲ သွားတွေပဲဟာ'

ငွေအိုးဟာ ရွှေအိုးရဲ့နောက်က ပါသွားတော့တယ်။ တစ်နေရာ ရောက်တော့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

'ဦးရွှေအိုး ... ဟိုနောက်မှာလည်း အိုးနှစ်လုံး မျောလာတယ်ဗျ၊ ခဏစောင့်လိုက်ရင် ကောင်းမလား'

'ဟုတ်လား ဦးငွေအိုး၊ ကောင်းတာပေါ့၊ စောင့်လိုက်မယ်လေ'

အိုးနှစ်လုံးက သူတို့အနားကို ရောက်လာတယ်။ မြေအိုးတွေပါ။ တစ်အိုးက ကြီးပြီး တစ်အိုးက ငယ်တယ်။ ငယ်တဲ့အိုးက နှုတ်ခမ်းပဲ့နေတယ်။ အိုးအကြီးကောင်က သူတို့ကိုယ်သူတို့ မိတ်ဆက်တယ်။

"ကျွန်တော်က ထမင်းအိုးပါ။ သူက ငါးပိအိုးပါ။ ဦးရွှေအိုး၊ ဦးငွေအိုးတို့နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ပါရစေ'

(၄)

ဦးရွှေအိုးက ခဏ စဉ်းစားပြီး ...

'အေးလေ လိုက်ခဲ့ပေါ့။ ဘာပဲပြောပြော ငါတို့အင်အား တောင့်သွားတာပေါ့'

သူတို့ အိုးလေးလုံးဟာ တန်းစီပြီး စီးမျောသွားကြတယ်။ တစ်ချို့ ရေစီးကြမ်းတဲ့ နေရာတွေမှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ရွှေအိုးက အကြောက်အလန့် နည်းပါးစေမယ့် အားမာန်သံချပ်ကို တိုင်တယ်။ ကျန်တဲ့အိုးတွေက ပြန်အော်တယ်။

"ဒီ... လှိုင်းကို ဘယ်လို ဖြတ်မယ်'

'ဒီလို ဖြတ်မယ်'

'ဒီမြစ်ကို ဘယ်လိုကူးမယ်'

'ဒီလို ကူးမယ်'

ဒီလိုနဲ့ သူတို့တွေ ခရီးဆက်လာကြရင်း မြစ်ကွေ့တစ်ခု အရောက်မှာတော့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

'ဟိုနားမှာ ကြေးအိုးတစ်အိုး ဒီဘက်ကို လာနေတယ်'

နှုတ်ခမ်းပုံ ငါးပိအိုးလေးက လှမ်းပြောတာပါ။ ရွှေအိုးနဲ့ ငွေအိုးက ရှေ့ကို အာရုံစိုက်နေရလို့ လှည့်မကြည့်အားဘူး။ ဒါပေမယ့် ဝမ်းသာသွားတယ်။

'အေး ... ရွှေအိုး ငွေအိုး ရှိပြီဆိုမှတော့ ကြေးအိုးရှိရတော့မှာပေါ့။ သူလိုက်ချင် လိုက်လာပလေ့စေ။ ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့နောက်မှာ နေရာပေးလိုက်။ မောင်ထမင်းအိုးနဲ့ မောင်ငါးပိအိုးက နည်းနည်း နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်။ သူ့ကို ငါတို့ကြားထဲ ဝင်ပစေ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့'

ရောက်ပါလာတဲ့ ကြေးအိုးဟာ သူတို့ကြားထဲမှာ နေရာပေးခြင်းခံရတယ်။ (ရွှေ + ငွေ + ကြေး + ထမင်း + ငါးပိ) ပေါ့လေ။

'ခုလို မျိုးတူနွယ်တူ မိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့ ကြုံရတာ မင်္ဂလာပါပဲဗျာ'

ကြေးအိုး၏ အာလုပ်သံကြီးနဲ့ ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုတယ်။ ရွှေအိုးကလည်း သူ့ကို အားပေးစကား ပြန်ပြောမလို့ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းဆိုင်အရပ်က ပျံသန်းလာတဲ့ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကြောင့် အာရုံပြောင်းသွားတယ်။ ငှက်ကလေးက ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

'ဟာ ... ခင်ဗျားတို့တွေ လိုက်လာကြတာကိုး။ ဟိုရှေ့နားက မြစ်ကျဉ်းကုန်းမြင့်မှာ ခင်ဗျားတို့ရွာကလူတွေ စခန်းချနေတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာမှန်းသိရင် သူတို့ သိပ်ပျော်သွားကြမှာပဲ'

'ဒါဆို ငှက်ကလေးရယ်၊ တို့လာနေတဲ့အကြောင်း အပန်းမကြီးရင် သူတို့ကို သွားပြန်ပြောပေးပါလား'

'အင်း ... ဒါမျိုးက ကူညီကောင်းပါတယ်။ သွားပြန်ပြောပေးမယ်လေ'

ငှက်ကလေး ပြန်လှည့်ထွက်သွားချိန်မှာ ရွှေအိုးက အားတက်ပြီး သံချပ်တိုင်တယ်။

'ဒီ ... လှိုင်းကို ဘယ်လိုဖြတ်မယ်'

'ဒီလို ဖြတ်မယ်'

'ဒီမြစ်ကို ဘယ်လိုကူးမယ်'

'ဒီလို ကူးမယ်'

ကြေးအိုးရဲ့ အသံက သြသြကြီးမို့ နားထောင်မကောင်းဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ နောက်ထပ်ပြဿနာက ဝင်လာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

'နှာခေါင်းထဲမှာ အနံ့အသက် မကောင်းသလိုပဲ'

ရွှေအိုးက အဲ့ဒီလိုပြောတော့ ငွေအိုးကလည်း …

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော့်နှာခေါင်းထဲမှာလည်း အနံ့ဆိုးကြီးရနေတယ်'

ထမင်းအိုးက နောက်ကနေ လှမ်းပြောတယ်။

'ငါးပိအိုးက နှုတ်ခမ်းပွဲ့နေလို့ စကားမပီတာ။ ကြေးအိုး မဟုတ်ဘူး၊ သူက ချေးအိုးလို့ပြောတာ။ ခု … ကျွန်တော်တို့ကြားထဲ ရောက်နေတာ မိလ္လာအိုးကြီး'

'ဟေ'

မယုံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ပြီး ရွှေအိုး ဒေါသူပုန်ထပါတော့တယ်။

(၈)

ကြေးအိုးမဟုတ်တဲ့ ချေးအိုး (ခေါ်) မိလ္လာအိုးကို လှည့်ပြောပါတော့တယ်။

'မင်းက ဘာသဘောနဲ့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့ကြား ဝင်ရောရတာလဲ'

မိလ္လာအိုးက အသံသြသြကြီးနဲ့ ပြန်ဖြေတယ်။

'ကျုပ်လည်း အိုးပဲလေဗျာ'

'ဟာ … ငါတို့က ရွှေအိုး ငွေအိုး ကွ'

'ဒီက ထမင်းအိုး၊ ငါးပိအိုးကျတော့ကော'

'ငါတို့လို ရွှေအိုး ငွေအိုးရှိရင် ထမင်းအိုး၊ ငါးပိအိုးလည်း ရှိလာမှာပေါ့ကွ။ ဘာထူးလဲ'

'အဲ့ဒါဆို ကျုပ်လည်း ရှိလာမှာပေါ့ဗျ'

'မင်း … မင်း …'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ငှက်ကလေး ပြန်ရောက်လာပြီး ...

'ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်ပြီ၊ သူတို့အကုန်လုံး ဝမ်းသာအားရ ထခုန်ကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို မြစ်ကမ်းစပ်မှာ အားလုံးက စောင့်ကြိုနေကြပြီ။ မြန်မြန်သွား ...'

ငှက်ကလေး သူ့ခရီး သူဆက်သွားချိန်မှာ (ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာကို ခဏမေ့သွားပြီး) ရွှေအိုးက လက်ခမောင်းခတ် ကြုံးဝါးတယ်။

'ဒီ ... လှိုင်းကို ဘယ်လို ဖြတ်မယ်'

'ဒီလို ဖြတ်မယ်'

မိလ္လာအိုးရဲ့ အောက်ကလီအာ အသံကြီးက ပါ ... ပါလာလို့ ရွှေအိုးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး လှည့်ပြောတယ်။

'ဟော့ကောင် မိလ္လာအိုး၊ ကျန်တဲ့သူတွေပဲ အော်ပစေ၊ မင်း ဝင်မအော်နဲ့ကွ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ'

'အို ... မင်းက ရောသောဘောသော လုပ်မနေနဲ့။ ငါတိုင်တာကို မင်းဝင်ဖောက်စရာ မလိုဘူး။ ရှုပ်ပါတယ်ကွာ။ သွား ... သွား ... မင်း ငါတို့ကြားကနေ ခုချက်ချင်းထွက်သွား'

'ဘယ်လိုလုပ် သွားမလဲဗျ။ ရေစီးကြောင်းက ဒီအတိုင်းကြီး သင့်နေတဲ့ဟာကို'

ဟုတ်ပါတယ်။ ရေစီးကြောင်းက သူတို့ အိုးငါးလုံးကို လက်ရှိ အစီအစဉ်အတိုင်းပဲ ဒရွတ်တိုက် ဆွဲခေါ်သွားပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောက်မေ့ပါရဲ့။ အခုတော့ အမြင်မတင့်လိုက်တာ။ "အောက်" လိုက်တာ။

သူတို့ဆီ အပြေးအလွှားလာကြတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ရတော့။

အင်း ... ခက်ပါပေ့။ အံမယ်မင်း ... ခက်လှပါပေ့။

❐

(၁၀)

ရွာသူရွာသားတွေက မြစ်ကမ်းစပ်မှာ သူတို့ကို စောင့်ကြိုနေကြပြီ။ သူတို့ကိုမြင်တော့ လက်သီးလက်မောင်း တန်းပြီး ဝမ်းပမ်းတသာ ဟစ်ကြွေးကြတယ်။

'ဟေး ...'

မိလ္လာအိုးကလည်း အသံသြသြကြီးနဲ့ ဝမ်းသာအားရ ပြန်အော်ကယ်။

'ဟေး ...'

ကျန်တဲ့အိုးတွေကတော့ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်နေကြလေရဲ့။ (ဘာသံမှကို မထွက်နိုင်ဘူး) ရွှေအိုး ငွေအိုးနောက်က မိလ္လာအိုးကြီးပါလာတာလည်း မကောင်းဘူး။ ထမင်းအိုး၊ ငါးပိအိုးရှေ့မှာ မိလ္လာအိုးကြီး ရှိနေတာလည်း မကောင်းဘူး။ ပြည်တော်ဝင် မျက်နှာပန်း လှရမလား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနှင့် မိုးတိမ်ဝတ်မှုန်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

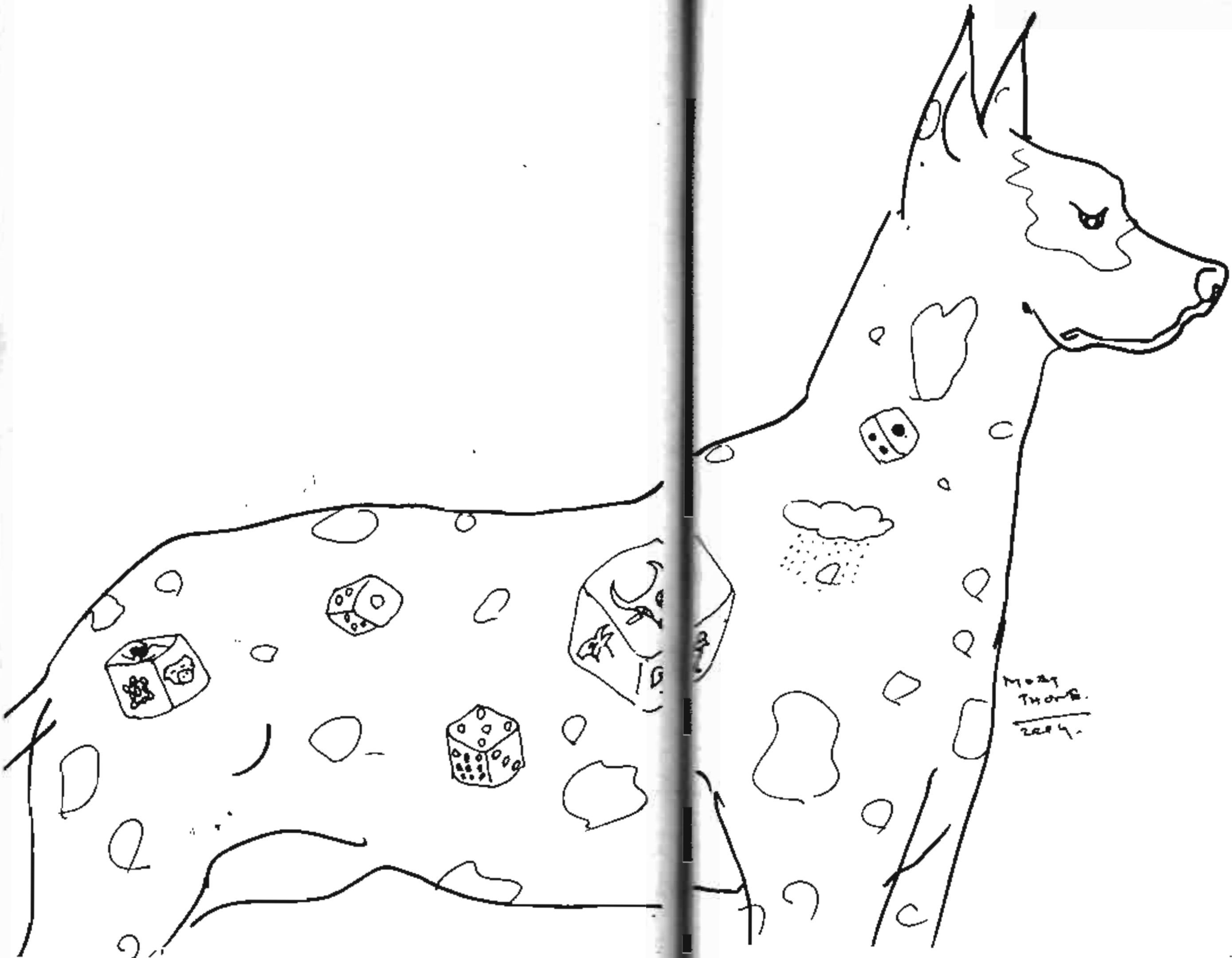

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိဒါန်း

ထိုနေ့ရက် မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာပြုတော် မမူပါစေနှင့်။ အလင်း မပေါ်ထွန်းပါစေနှင့်။ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက် အသရေကို ရှုတ်ချပါစေ။ မိုးတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။ မွန်းတည့်အချိန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ် ဖြစ်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည် မှောင်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။ နေ့စဉ်နေ့ရက်တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်။ လအရေအတွက်၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ ဩော် ... ထိုညဉ့်သည် ဆိတ်ညံ့ပါစေ။ ရွှင်လန်းသော အသံမရှိပါစေနှင့်။ နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကို ထစေတတ်သော သူတို့သည် ထိုညဉ့်ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။ ညဉ့်ဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည် အလင်းကို တောင့်တ၍ မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုးလင်းကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား ငါ့အမိ၏ ဝမ်းကို ပိတ်မထား။ ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင်စေခြင်းငှာ မကွယ်မကာ။

ယောဘဝတ္ထု။ ၃း၄-၉။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

<>

စိမ့်နေအောင် အေးသည်။ မျှော်ကြည့်လျှင် ဘယ်ကိုမှ ကြည့်လင်စွာ မမြင်ရ။ လေကလည်း အရိုးကွဲအောင်ပင် အော်သံပေး၍ တိုက်ခတ်နေသည်။ မုဆိုးသည် မီးဖိုနားမှ မခွာနိုင် ဖြစ်နေရပြီး ဆိုးဝါးကြမ်းကြုတ်နေသော ရာသီဥတုကို အော်ဟစ်ဆဲဆိုနေလေသည်။

အမဲလိုက်ခွေး သုံးကောင်ကတော့ သူတို့၏ အံစာကစားပွဲကိုပင် ဆက်ကစားနေသည်။ အံစာတုံးခေါက်သံ တဂျောက်ဂျောက်နှင့် သူတို့သုံးကောင်စလုံး လက်ရှိအခြေအနေကို ရှောင်ပုန်းနိုင်ရန် ကြိုးစားနေကြ၏။

ရာသီဥတု၏ အန္တရာယ်ကြောင့် ဘယ်ကိုမှ မထွက်နိုင်တော့ပဲ ဤသစ်လုံးအိမ်ကလေးအတွင်းမှာ သူတို့အားလုံး ပိတ်လှောင်မိလျက်သား ဖြစ်နေလေသည်။

၁။ မိုးသက်လေပြင်းကျသံ

ဝေါ

၂။ အံစာတုံးခေါက်သံများ

‘ဂျောက်’

‘ဂျောက် … ဂျောက်’

‘ဂျောက် … ဂျောက် … ဂျောက်’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

< >

ဤအိမ်၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော မုဆိုး၊ ကြက်နှစ်ကောင်၊ ဆိတ်တစ်ကောင်၊ ခိုင်းနွားတစ်ကောင်၊ [မုဆိုးက ဤအိမ်ကလေးအနီးမှာပင် တစ်နိုင်စာ လယ်ကွက်ကလေးဖြင့် သူ့အတွက် စပါးစိုက်၏။] တောလည့်ရာတွင် မုဆိုးနှင့်အတူ လိုက်ရလေ့ရှိသော သူတို့ ခွေးသုံးကောင်။

အားလုံးသည် အိမ်ကလေးထဲမှာ ကော့လန့်ကွေးဝပ်ရင်း ပြင်ပရာသီဥတုကို ငေးကြည့်နေကြရ၏။

'ငါတို့ အံစာကစားရအောင်'

အစာရေစာ ပြတ်လပ်စပြုလာသောအချိန်တွင် သူတို့သုံးကောင်က ဒုက္ခကို မေ့နိုင်ရန် ကြိုးစားကာ အံစာကစားပွဲကလေးတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ ကစားပွဲစချိန်မှာပဲ မုဆိုးက ကြက်နှစ်ကောင်ကို သတ်စားလိုက်သည်။ ကြက်၏ နောက်ဆုံး အော်မြည်သံနှင့် သူတို့၏ အံစာတုံး စတင်ခေါက်သံ ယှက်လိမ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

၁။ ကြက်အော်သံ

'အွတ်'

၂။ အံစာတုံးခေါက်သံများ

'ဂျောက်'

'ဂျောက် … ဂျောက်'

'ဂျောက် … ဂျောက် … ဂျောက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

<>

ရာသီဥတုက ပြန်လည် တည်ငြိမ်ခြင်းမရှိဘဲ ဆိုးရွားသည်ထက် ဆိုးရွားနေသည်ကို အံစာတုံး ငုံ့ခေါက်နေရင်းက သူတို့တွေ သိရှိ ခံစားနေကြရ၏။ သူတို့၏ သက်ပြင်းချသံကို အံစာတုံးခေါက်သံနှင့်ပင် ပြန် ဖုံးလွှတ်လိုက်ကြပြန်သည်။

'ဂျောက် ... ဂျောက် ... ဂျောက်'

မဆုံးနိုင်သော အံစာကစားပွဲဖြစ်၍ တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် နိုင်လျက်၊ တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် ရှုံးနေကြသည်။ ကစားပွဲအရှိန် မြင့်စပြုချိန်မှာပင် မဆိုးက ဆိတ်ကို သတ်စားလိုက်ပြန်၏။

'ငါတို့ကစားပွဲ ဘယ်တော့ ပြီးမှာလဲ'

'ရာသီဥတု ပြန်ကြည်လင်တဲ့ တစ်နေ့ပေါ့'

၁။ ဆိတ်အော်သံ

'ပါး'

၂။ အံစာတုံးခေါက်သံများ

'ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက် ... ဂျောက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

<>

'ရာသီဥတုက ပြန်ကြည်လင်ပါဦးမလားကွာ'

စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် တစ်ကောင်က ညည်းမိတော့ နောက်တစ်ကောင်က ပြန်ဖြေသည်။

'အခု အံ့စာတုံးခေါက်သလိုပေါ့။ မျက်နှာပြင်က ခြောက်ဘက်ရှိတယ်။ ငါတို့ ကျချင်တဲ့အပွင့် ကျဖို့အတွက် မျှော်လင့်ချက်ဟာ ခြောက်ပုံ တစ်ပုံ ရှိတယ်'

ထိုသို့ဖြင့် သူတို့ အံ့စာခေါက်မြဲ ဆက်ခေါက်နေလိုက်ကြသည်။

'ဂျောက် ... ဂျောက် ... ဂျောက်'

ထိုစဉ်အချိန်မှာပင် ...

အံ့စာတုံးခေါက်သံကို ဖုံးလွှမ်းသွားသော အော်သံကြီးတစ်ခုက ပေါ်လာပြန်သည်။

သူတို့၏ အံ့စာကစားပွဲကလေးပင် ရောင်ရမ်းပြီး ခေတ္တရပ်သွားမိ၏။

သို့သော် အခြေအနေကို နားလည်သွားပြီးသည့်နောက် ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် သူတို့ ဆက်ခေါက်နေလိုက်ကြ၏။

မှဆိုးက ခိုင်းနွားကို သတ်စားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁။ နွားအော်သံ

'အူး'

၂။ အံ့စာတုံးခေါက်သံများ

'ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက် ... ဂျောက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

<>

လိမ့်နေသော အံစာတုံးက တဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်အဟုန် အားပျော့ကျလာသည်။ အံစာတုံးလိမ့်သံတစ်ချက်၏ အဆုံးမှာ ...

'နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဒီတစ်ချက်ခေါက်ကွာ'

အံစာတုံးတစ်ချက် ခေါက်၏။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဖြစ်၏။ မည်သည့်အပွင့်ကျမှန်းပင် သူတို့မသိ။ လှည့်မကြည့်တော့ပဲ ဆိုးရွားလှသော ရာသီဥတုထဲကိုပင် သူတို့သုံးကောင် ပြေးထွက်သွားလိုက်ကြသည်။

၁။ မိုးသက်လေပြင်းကျသံ

'ဝေါ'

၂။ အံစာတုံးခေါက်သံများ

'ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက်'

'ဂျောက် ... ဂျောက် ... ဂျောက်'

<>

တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်ခဲသွားနိုင်လောက်အောင် အေးသော ရာသီဥတုထဲမှာပင် သူတို့၏သွေးတွေ ပွက်နွေးနေကြ၏။

'ကိုယ့်ခိုင်းနွားကိုတောင်မှ သတ်စားတဲ့လူဆီမှာ ငါတို့ မနေသင့်တော့ဘူး'

'အေး ... ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ ခု ဘယ်သွားကြမလဲ'

'တစ်နေရာကိုသွားရင် ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မသွားသေးပဲ လောကကြီးရဲ့ အထူးခြားဆုံး ပြပွဲကလေးကို စောင့်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်'

'ပြပွဲ ... ဟုတ်လား၊ ဘာပြပွဲလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

<>

'အခုဆိုရင် ငါတို့ရဲ့မှဆိုးမှာ သတ်စားစရာ ဘာကောင်မှ မရှိတော့ဘူး။ ဘာကောင်မှ သတ်စားလို့မရတော့တဲ့အတွက် သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်စားလိမ့်မယ်။ အဲဒါဟာ လောကရဲ့ အထူးခြားဆုံး ပြပွဲလေးတစ်ခုလို့ ငါယူဆတယ်။ ငါတို့ အဲ့ဒါကို စောင့်ကြည့်သွားကြရင် ကောင်းမယ်'

သစ်လုံးအိမ်ကလေး၏ အနီးအပါး တစ်နေရာမှာပင် ထိုပြပွဲကို ကြည့်ရှုရန် သူတို့ စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်ကြသည်။

'ငါတို့ နောက်ဆုံးခေါက်ခဲ့တဲ့ အံစာတုံးလေးက သူ့အတွက်ပဲ။ အပွင့် ဘယ်လောက်ကျမယ် ထင်သလဲ'

လှည့်မကြည့်ခဲ့မိသဖြင့် မည်သူမှ မသိကြ။ နှင်းပွင့်တွေကသာ မီးပွားတွေလို တဖွားဖွား ကျလာနေကြသည်။

လူသည် သူငှားကဲ့သို့ မိမိနေ့ရက်ကို လွန်စေသည့်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ သစ်ပင်ကို ခုတ်သော်လည်း အငုတ်အချည်းစည်း မရှိပဲ အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မျှော်လင့်စရာ ရှိ၏။ မြေထဲမှာ အမြစ်ဟောင်း၍ မြေပေါ်မှာ အငုတ်သေသော်လည်း ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍ မျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ လူမူကား သေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။

ယောဘဝတ္ထု၊ ၁၄း၁၆-၁၀

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတ္တမမြောက် မျက်မမြင်ပုဏ္ဏား

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

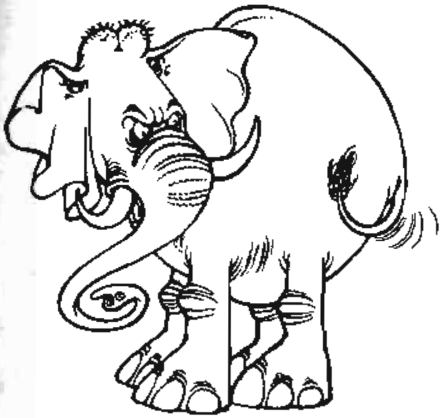

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

ရွာအပြင် ဇရပ်အိုကြီးတစ်ခုထဲမှာပါ။ မျက်မမြင်ပုဏ္ဏား ခြောက်ယောက်တို့ ကြေကြေကွဲကွဲ စကားဆိုနေကြတယ်။

(၂)

တစ်ယောက်က ပြောတယ်။

'အီတလီနိုင်ငံသာလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ရောဂါက ထူးထူးဆန်းဆန်းတဲ့ဗျ။ သူက နေ့ဖက်မှာ လုံးဝကန်းပြီး ညဖက်ကျမှ မြင်ရသတဲ့။ အဲဒါကိုလည်း လူတော်တော်များများက မသိကြဘူးတဲ့။ တော်တော်နဲ့ကို မသိတာ။ နောက်မှ ကောင်လေးက နိုင်ငံခြားထွက်ဖို့ စီစဉ်တော့ ဆေးစစ်ခံရင်း ပေါ်သွားတာတဲ့။ နိုင်ငံခြား မသွားရရင် နေပါဗျာ။ သူ့လို ညဖက်မှာ မြင်ရရင်ပဲ ကျွန်တော်တော့ ကျေနပ်ပါပြီ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

နောက်တစ်ယောက်ကလည်း ပြောတယ်။

'တရုတ်နိုင်ငံ ရှန်စီပြည်နယ်ရဲ့ ဘုရင်ခံတစ်ယောက်ဟာဆိုရင် မျက်လုံးတစ်လုံးမှာ သူငယ်အိမ် နှစ်ခုစီတောင် ပါသတဲ့။ သူတို့များတော့ အားကျဖို့ ကောင်းလိုက်တာဗျာ'

(၄)

နောက်တစ်ယောက်က ထပ်ပြောတယ်။

'အီဂျစ်သမိုင်းမှာဆိုရင် မျက်စေ့ကန်းနေတဲ့သူတွေကို တပ်ရင်းကြီး နှစ်ခုတောင် ဖွဲ့ခဲ့သတဲ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစစ်သားတွေက ကျုပ်တို့လို စုံလုံးကန်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ဖက်ကန်းတွေတဲ့။ ကျုပ်တို့မှာတော့ဗျာ'

(၅)

သူတို့ အဲဒီလို မချိတင်ကဲ ပြောနေကြရတာ အကြောင်းရှိပါတယ်။ ဆင်တစ်ကောင်ကို သွားရောက် စမ်းသပ်ကြည့်မိရာက အစပြုပါတယ်။

(၆)

သူတို့ဟာ ဒီရွာရဲ့ အနီးအပါးမှာပဲ တောင်းရမ်းစားသောက်ရတဲ့ မျက်မမြင်တွေပါ။ မွေးကတည်းက အမြင်အာရုံ ပါမလာသူတွေမို့ ဘာကိုမှ မမြင်ခဲ့ရပါဘူး။ တစ်နေ့တော့ ရွာသူကြီးရဲ့အိမ်မှာ ဆင်တစ်ကောင် ရောက်လာတယ်လို့ ကြားတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေက အထူးအဆန်းအဖြစ် ပြောဆိုနေကြတာကို ကြားတော့ သူတို့လည်း စိတ်ဝင်စားတာပေါ့။

'တို့လည်း အဲ့ဒီဆင်ကို သွားကြည့်ကြရအောင်'

'ဘယ်လို ကြည့်မှာလဲ'

'လက်နဲ့ ကိုင်ကြည့်မှာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

ညဥ့်ဦးပိုင်း လူသူရှင်းလင်းချိန်မှာ သူတို့ဟာ ဖြောင့်ဖြူးတဲ့ ရွာအဝင်လမ်းအတိုင်း တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက်ချိတ်ပြီး သူကြီးအိမ်ဆီ သွားကြတယ်။ သူတို့ဆင်ကို စမ်းသပ်ကိုင်တွယ်ကြည့်ချင်ကြောင်း ပြောဆိုခွင့်တောင်းတယ်။ သူကြီးကလည်း သဘောကောင်းသူဆိုတော့ ...

'အေး ... အေး ကိုင်ကြည့်ကြပေါ့ကွာ၊ ဒီဆင်ကြီးက ယဉ်ပါတယ်'

(၈)

သူတို့တွေ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဆင်ကြီးကို ကိုင်တွယ် စမ်းသပ်ကြပါတယ်။ နောက်တော့ သူတို့တွေ စုပေါင်းနေထိုင်တဲ့ ဇရပ်အိုကြီးဆီ ပီတိကိုယ်စီဖြင့် ပြန်လာကြပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာမှ ပြဿနာက စတော့တာပဲ။

(၉)

ဆင်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စမ်းမိတဲ့သူက ဆင်ဆိုတာ "အုတ်တံတိုင်း" နဲ့ တူတယ်လို့ ပြောတယ်။ နှာမောင်းကို စမ်းမိတဲ့သူက ဆင်ဆိုတာ "မြွေ" နဲ့ တူတယ်လို့ ပြောပြီး အမြီးကို စမ်းမိသူက ဆင်ဆိုတာ "ကြိုး" အတိုင်းပဲလို့ ဆိုတယ်။

နားရွက်ကို စမ်းမိသူက ဆင်ဆိုတာ ယပ်တောင်နဲ့ တူတယ်တဲ့။ အစွယ်ကို စမ်းမိသူကကျတော့ လှံလို့ ဆိုပြန်ရော။ ခြေထောက်ကို စမ်းမိသူက ဆင်ဆိုတာ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ပါပဲ။ သစ်ပင်, ပင်စည်နဲ့ တကယ်တူသတဲ့။ သူတို့တွေ အယူအဆ ကွဲပြားကြတော့တယ်။

(၁၀)

ပထမတော့ ငြင်းကြခုံကြနဲ့ပေါ့။

'ဟော့ကောင် ... မင်း ... သေသေချာချာ မမြင်ပဲ မပြောနဲ့'

'မင်းကကော မြင်လို့လား'

'ငါက လက်နဲ့ အပီအပြင် စမ်းလာတာ'

'ငါလည်း အပီအပြင် စမ်းလာတာပဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

နောက်တော့ အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ မျက်မမြင် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က ဆိုတယ်။

'ငြင်းမနေကြနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်နဲ့နီးတဲ့နေရာ ကိုယ်စမ်းလာပြီး အခုတော့ ဆင်ဆိုတာ ဘာပုံပေါက်နေသလဲတောင် မသိတော့ဘူး။ ဘယ်သူကမှလည်း အပိုင်အနိုင် ပြောနိုင်စွမ်း မရှိဘူး။ တိတ်ကြတော့'

သူ့စကားအဆုံးမှာ အားလုံး ငြိမ်သွားတယ်။ သူတို့တွေ စိတ်ကူးနဲ့ ဆင်ကို ပုံဖော်ကြည့်မိတယ်။ (ဆင် = ယပ်တောင် + မြွေ + ကြိုး + အုတ်တံတိုင်း + သစ်ပင်, ပင်စည် + လှံ) ဖြစ်သွားကြတယ်။ နောက်တော့လည်း သူတို့ဘဝကို သူတို့ ဝမ်းနည်းစကားတွေကို ခုနကလို [ရှေ့ပိုင်းမှာ တင်ပြခဲ့သလို] ပြောဆိုဖြစ်နေကြတော့တာပဲ။

(၁၂)

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ...

'ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဒီဇရပ်မှာ တစ်ညတာ တည်းခိုခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ ကျွန်တော်ဟာ လှည့်လည် တောင်းစားနေရတဲ့ မျက်မမြင် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ပါ'

'ဟာ ... လာပါ၊ လာပါ၊ ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ ဘဝတူတွေပါပဲ'

သူတို့အချင်းချင်း ရှိုင်းပင်းကြပါတယ်။ သတ္တမမြောက် မျက်မမြင် ပုဏ္ဏားဟာ နယ်စုံ လှည့်လာပြီး အကြားအမြင်ပြည့်စုံသူဖြစ်လို့ သူတို့ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး စကားဆိုနိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၃)

‘ကျွန်တော်တို့တွေ ဘာမှ အားငယ်စရာ မရှိပါဘူးဗျာ။ “ဆာ” ဘွဲ့ရခဲ့တဲ့ “ဖရန့်စစ်ဂျိုးဇက်ကင်းဘဲလ်” ဆိုတဲ့ တောင်တက်သမားဟာ မျက်မမြင်ဗျ’

‘သူက အရမ်းတော်လို့ ဖြစ်မှာပါဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ သာမန်လူတွေပါ။ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်လုံး သွားစမ်းကြည့်တာတောင် ဘာပုံပေါက်သလဲဆိုတာ ခုထိ မသဲကွဲဘူး’

‘ဘယ်ဆင်လဲ၊ ဒီရွာသူကြီးအိမ်က ဆင်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျား သိလို့လား’

‘သိတယ်လေ ... ကျုပ်တောင် စမ်းကြည့်ခဲ့သေးတယ်’

(၁၄)

သူ့စကားကြောင့် ကျန်တဲ့ မျက်မမြင် ပုဏ္ဏားခြောက်ယောက် နားရွက်ထောင်သွားတယ်။ ဗဟုသုတများပုံရတဲ့ အဲဒီ သတ္တမမြောက် ပုဏ္ဏားကို အမောတကော ဝိုင်းမေးမိကြတယ်။

‘ပြောစမ်းပါဦး၊ ဆင်က ဘာနဲ့တူသလဲဗျ’

‘ဆင်ဆိုတာ ငှက်ပျောသီးနဲ့ တူတယ်ဗျ’

‘ဗျာ’

‘ဆင်ဆိုတာ ငှက်ပျောသီးနဲ့ တူတယ် လို့’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၅)

မျက်မမြင်ပုဏ္ဏား (၆) ယောက် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကြပါတယ်။ သက်ပြင်းကြီးတွေ မှုတ်ထုတ်ပြီး မှတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း ပြိုင်တူချကြတယ်။

'အော် လက်စသတ်တော့ အဲဒီဆင်က "အထီး" ကြီးကို'

❒

BURMESE CLASSIC .com

ဆိုကရေးတီး အရိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

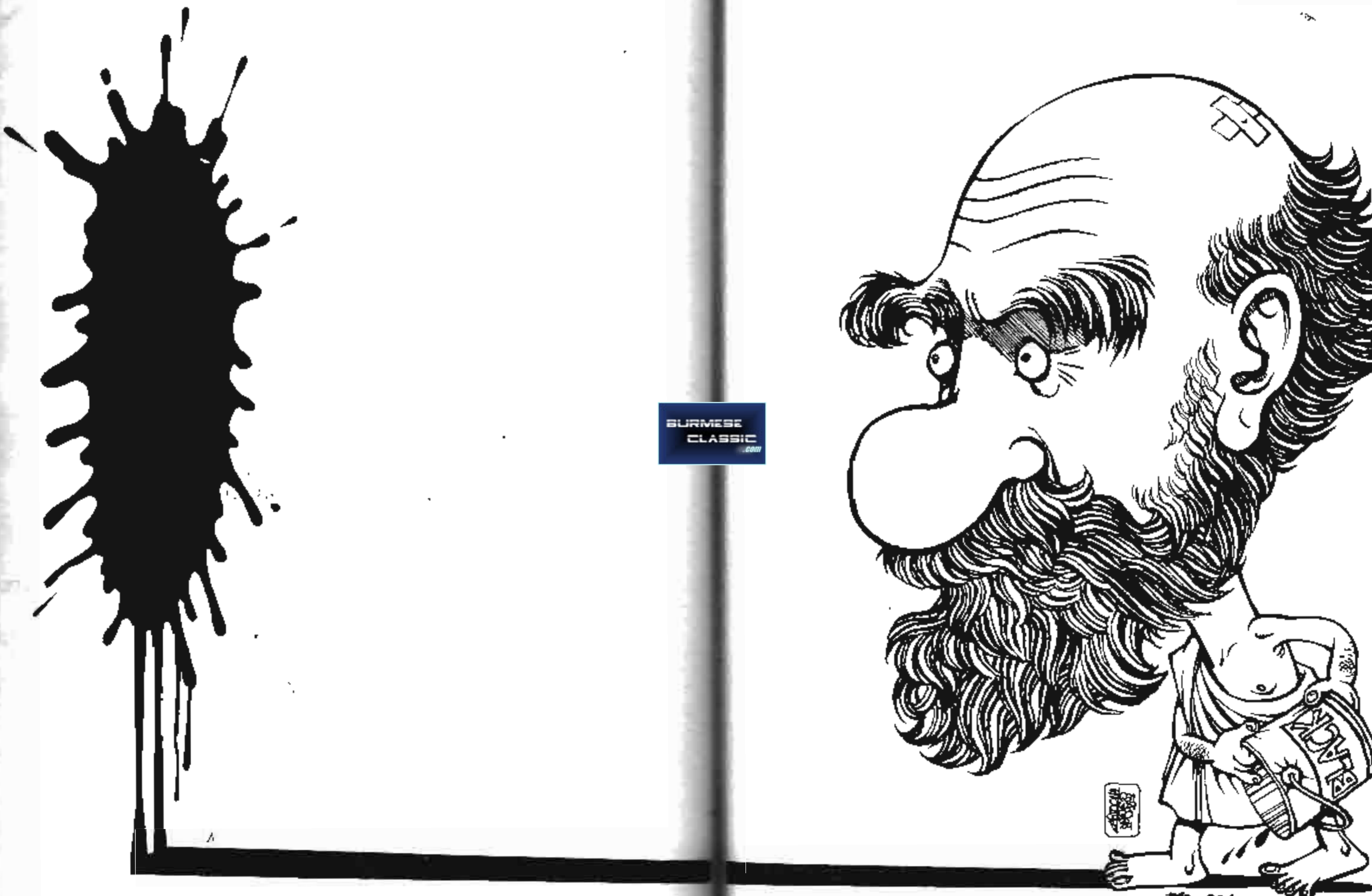

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

သူက ဖိနပ်မစီး။ ရာသီဥတုဒဏ် ခံနိုင်သော ဝတ်ရုံတစ်ထည်ရှိလျှင် သူ့အတွက် ပြည့်စုံသည်။ တစ်နေ့မှာ လူသူရှုပ်ထွေးသော ဈေးထဲသို့ သူရောက်သွား၏။ လမ်းဘေးမှာ ချရောင်းသောပစ္စည်းများကို သူ စူးစူးစမ်းစမ်း လိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူက မသိသော်လည်း သူ့ကို သိထားပုံရသည့် လူငယ်လေးတစ်ယောက်က လာမေးသည်။

'ဆရာကြီး ဘာပစ္စည်းကို ရှာနေတာလဲ'

'ဘာပစ္စည်းကိုမှ မရှာပါဘူးကွယ်။ လူတွေအတွက် အမှန်တကယ်လည်း မလိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဘယ်လောက်များ များနေပြီလဲလို့ လိုက်ကြည့်တာပါ'

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

တစ်ခါက သူ့ထံသို့ ကျောင်းတော်သားတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

'ဆရာကြီး ကျွန်တော် ပညာလိုချင်လို့ပါ'

'လာ ... လိုက်ခဲ့'

မြစ်ကမ်းပါးတစ်ခုသို့ သူတို့ရောက်သွားကြသည်။ သူက ထိုကျောင်းသားလေးကို ရေထဲ တွန်းချလိုက်၏။ ရေမကူးတတ်သော ကျောင်းတော်သားကလေးမှာ ယက်ကန်ယက်ကန်။ သူ ပြန်ဆယ်ပေးခဲ့ပါသည်။ စကားတစ်ခွန်းကိုတော့ မေးရ၏။

'မင်း ... ရေထဲနစ်တုန်းက ဘာကို အတောင့်တဆုံးလဲ'

'လေ'

'အေး ... ရေနစ်တဲ့အချိန်မှာ လေကို တောင့်တသလိုမျိုး ပညာကို မင်း တောင့်တရင် မင်း ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်ရမယ်'

(၃)

'ဆရာကြီး ... ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်နေမိပြီ'

'ဟုတ်လား ဘယ်အချိန်က ချစ်သွားတာလဲ'

'မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိတာပါပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ'

'နောက်တစ်ခေါက် သေသေချာချာ ထပ်ကြည့်လိုက်'

'ဗျာ'

'နောက်တစ်ခေါက် သေသေချာချာ ထပ်ကြည့်လိုက်လို့'

လူငယ်လေးက နားမလည်ပဲ ခေါင်းကုတ်၍ လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူက နောက်တစ်ခါ ရွေးချယ်ခွင့် ပေးလိုက်သည့်သဘော ဖြစ်၏။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သေချာစေရန် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

သူက ပညာရှိကြီး ဆိုကရေးတီးကို အားကျသည်။ ဆိုကရေးတီး လို ဖြစ်ချင်သည်။ သူ့ထံသို့ မေးခွန်းတွေ တက်လာလေသည်။

(၅)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျား ...။ ကျွန်တော့်နံဘေး အလုပ်စားပွဲက လူဟာ အင်မတန် လေချွန်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော် အလွန် စိတ်ပင်ပန်း ရပါတယ်။ သူ လေချွန်တဲ့ တေးသွားတွေဟာ ကျွန်တော် အလွတ်ရထား တဲ့ သီချင်းတေးသွား ဖြစ်နေလို့ပါ။ သူက လေချွန်ရင် ကျွန်တော်က အဲဒီသီချင်းကို စိတ်ထဲကနေ လိုက်ဆိုနေမိပါတယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ စိတ် ထဲက လိုက်ဆိုနေမိတဲ့ သီချင်းတွေ မနည်းပါဘူး။ လူလည်း ကြာရင် ဒုက္ခရောက်ရပါတော့မယ်။ ဒီပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရရင် ကောင်း မလဲခင်ဗျာ။

(၆)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျား ... ကျွန်တော် ငှက်ကုလားအုတ်တစ်ကောင် ပါ။ ကျွန်တော်တို့က အစာစားရင် ခြေတစ်ဖက်မြှောက်ထားပြီး စားကြ ပါတယ်။ နှစ်ဖက်လုံး မြှောက်ရင်တော့ လဲသွားမှာပေါ့လေ။ ကျွန်တော် သိချင်တာက ရိုးရိုးလေးပါ။ လူတွေကတော့ အစာစားရင် ဘာဖြစ်လို့ ခြေတစ်ဖက် မမြှောက်တာလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျား ... ကျွန်တော့်ဘကြီးဟာ အင်မတန် ဝကျပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင် 'ရှယ်' ကိုမှ မှာသောက်ပါတယ်။ စားပွဲထိုးက လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ဇွန်းလေးတပ်ပြီး လာချပေးလို့ရှိရင် အကြာကြီး မွှေပါတယ်။ ပြီး အဲဒီဇွန်းနဲ့ပဲ ခပ် ခပ်သောက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် စိတ်မရှည်ပါ။ ရှက်စရာလည်း ကောင်းပါတယ်။ ဘကြီးရဲ့ အဲဒီအကျင့် ပျောက်သွားအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ။

(၈)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျား ... ရထားဘူတာတစ်ခုမှာ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရပါတယ်။ အဲ့ဒီလူကို ကျွန်တော် တစ်နေရာမှာ မြင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သေသေချာချာကို မြင်ခဲ့ဖူးတယ်လို့ မှတ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာ မြင်ဘူးတာလဲဆိုတာကို မမှတ်မိပါဘူး။ ဘယ်လို စဉ်းစားစဉ်းစား မမှတ်မိပါဘူး။ ကျွန်တော် အသည်းအသန် စဉ်းစားတယ်။ မမှတ်မိပါဘူး။ အဲဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော် ပြောလွန်းတဲ့အခါ ကျွန်တော့်ကို ဆွေမျိုးတွေက စိတ်ကျန်းမာရေးဆေးရုံကို ပို့လိုက်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော် ရူးနေတာ ဟုတ် မဟုတ် ဖြေကြားပေးပါခင်ဗျာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျား … ကျွန်တော်တို့မြို့မှာ သူတော်စင်တစ်ယောက်လို ဖြူစင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အားလုံးကလည်း သူ့ကို လေးစားကြပါတယ်။ သူ့မှာ အပူအပင်လည်း မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ သောက်စားမူးယစ်လာပါတယ်။ ကောင်းတာတွေ သူလုပ်ခဲ့တယ်။ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ မကောင်းတာလုပ်ကြည့်ရင်ကော ဖြစ်မလားလို့ သူ သိချင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် အရက်သောက်တာတဲ့။ သူ့စိတ်ကူးကို ဘယ်လို သုံးသပ်ရမလဲခင်ဗျာ။

(၁၀)

ပညာရှိကြီးခင်ဗျာ …။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းက ကောင်မလေးတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောချင်တာပါ။ ဒီလိုပါ။ တစ်နေ့ ကင်တင်းမှာ သူက လက်ဖက်ရည် သောက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် နှပ်ချေးကလော်တာကို ကြည့်ပြီး သူ အန်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ သူ အအေးသောက်နေတုန်း အဲဒီဆိုင်ကို ကျွန်တော် ရောက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော် နဖာချေးကလော်တာကို ကြည့်ပြီး သူ အန်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ သူက ပြောင်းဖူးစားရင်း အိမ်သာထဲက ထွက်လာတဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး သူ အန်ပါတယ်။ နောက်ကျတော့ ကျွန်တော့်ကို ဒီအတိုင်းတွေ့ရင်လည်း အန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲခင်ဗျာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

ပညာရှိကြီးရှင့် ...။ ဘတ်(စ)ကားစီးရင်း လူတစ်ယောက်က ကျွန်မကို မှတ်တိုင်တစ်ခု မေးပါတယ်။ ကျွန်မက 'သိတယ် ... သိတယ်' ကျွန်မဆင်းမယ့်မှတ်တိုင် မရောက်ခင် နှစ်မှတ်တိုင်အလိုမှာ ဆင်းလိုက်လို့ ပြောပါတယ်။ အားလုံးက ကျွန်မကို ဝိုင်းဟားကြပါတယ်။ ဟာသလုပ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲရှင့်။ အဲဒီမှတ်တိုင်ရောက်ရင် ကျွန်မ သူ့ကို ပြောလိုက်မှာပေါ့။ ကျွန်မက ကားပေါ်ရှိနေဦးမယ့် ကိစ္စပဲ။ ဒါ ... ရယ်စရာ ဟုတ်လို့လားရှင်။

(၁၂)

....

....

....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၃)

ထိုမေးခွန်းများကို ကြားရပြီးတဲ့နောက် ... 'ငါ ဆိုကရေးတီး ဖြစ်ပြီ'ဟု ကြွေးကြော်ကာ ဆိုကရေးတီး၏ လက်သုံးစကားကို ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ပြောလိုက်၏။

'တကယ်တမ်း ငါသိတာက ငါဘာကိုမှ မသိဘူးဆိုတာပဲ'။ ။

လူနှင့် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

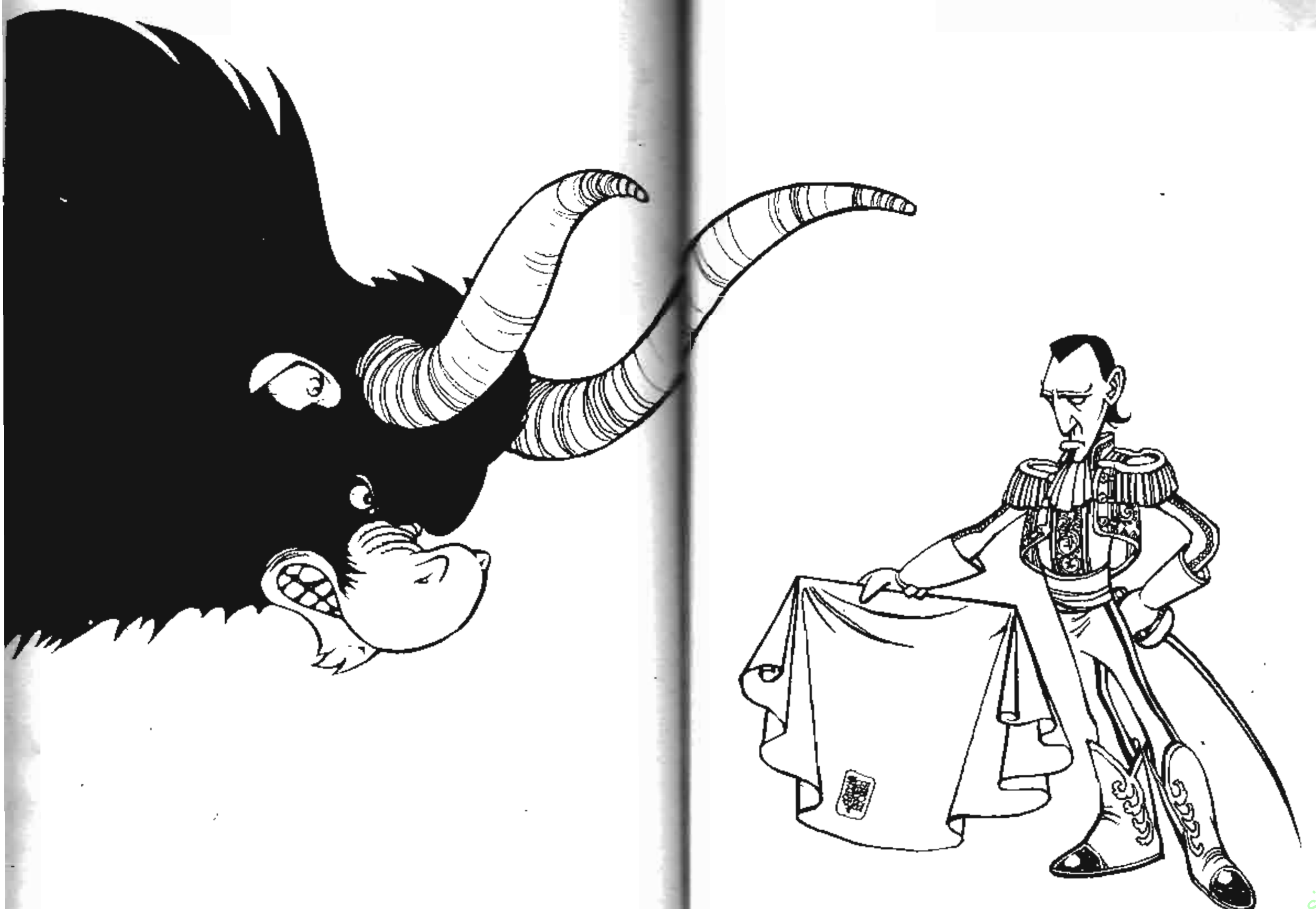

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁။ အားကစားဈေးပွဲတော်

ကျယ်ပြန့်ညီညာသည်နှင့်အမျှ လေတွေ တဟူးဟူးတိုက်ခိုက်နေသော လွင်ပြင်ကြီးတစ်ခုထဲမှာ ဖြစ်၏။ ရွက်ဖျင်တဲများထိုးကာ တစီတရီ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဈေးဆိုင်ခန်းများ ရှိနေ၏။ လာရောက် ဝယ်ယူအားပေးသူ ပရိသတ်ကလည်း တိုးတိုးဝေ့ဝေ့ဖြင့် စည်ကားနေသည်။ လှပစိုပြေသော ပွဲတော်ဝတ်ရုံများနှင့် လူအားလုံးကလည်း ပျော်ရွှင်နေကြပုံရသည်။ ဈေးဆိုင်ခန်းများတွင် ရောင်းချသည်က အားကစားပစ္စည်းများသာ ဖြစ်၏။ ရှေးခေတ် အားကစားပစ္စည်းများမှအစ ခေတ်လွန် အားကစားပစ္စည်းများအထိ တခမ်းတနား ရောင်းချကြသည်။

ထိုပွဲတော်သို့ လာရောက်ဝယ်ယူကြသူများထဲတွင် 'လူ' တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်လေသည်။ လူထွေကြားထဲမှ လူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မထူးခြားလှပါ။ သို့သော် ...

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂။ အစိမ်းရောင်ခါးပတ်

ထိုသူက ကရာတေးပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်တစ်ခုရှေ့တွင် ရပ်လိုက်၏။ ဆိုင်အတွင်း ပတ်ပတ်လည်တွင် ကမ္ဘာကျော် ကရာတေးသမားကြီးများ၏ ဓာတ်ပုံများ၊ ပန်းချီကားများကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ နှစ်ဆယ်ရာစု ဆန်းစနှစ်များတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ 'ရှုကျူုကျွန်း' မှတစ်ဆင့် ဂျပန်နိုင်ငံ အနှံ့အပြား၊ ထို့နောက် ကမ္ဘာနိုင်ငံအနှံ့အပြားသို့ ကရာတေးပညာ ပြန့်နှံ့သွားပုံကိုလည်း မြေပုံဆွဲ၍ သမိုင်းနှင့်တကွ ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။

ကရာတေးပညာနှင့် ပတ်သက်သော ပစ္စည်းမျိုးစုံကိုလည်း စီရီခင်းကျင်းထားသည်။ ထိုလူက အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ကြည့်နေစဉ်မှာပဲ ဆိုင်ရှင်ဖြစ်သူက ချိုသာစွာ မေးခွန်းစကား ဆိုသည်။

'ကြည့်ပါ၊ ကြည့်ပါ၊ ဘာပစ္စည်းများ အလိုရှိပါသလဲ'

'ကျွန်တော် ခါးပတ်လိုချင်တယ်'

'ဘာအရောင်လဲ'

'အစိမ်းရောင်ပါ'

'အော် ရှိပါတယ်၊ ဒါထက် မိတ်ဆွေက ခုမှ ကရာတေး စ, ကစားတာလား'

'ဘယ်ကလာ၊ ကျုပ်က ကရာတေးမှာ ဆရာအဖြစ်အောင်ပြီးသားပါ'

'ဟင် ... ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ အစိမ်းရောင်ကြိုးဝယ်မှာလဲ'

'ဟဲဟဲ ... ကျွန်တော့်ကို လူတွေက သင်တန်းသားအဆင့်လို့ထင်အောင် လှည့်ဖျားနိုင်ရင် ကျွန်တော့်ဘက်က အသာစီးရတာပေါ့ဗျာ'

ထိုလူ့အပြုံးနှင့် ထိုလူ့စကားကို ဆိုင်ရှင်က တစ်မျိုးကြီး ခံစားလိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃။ ပန်းကန်ပြားပျံ

နောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့မှာ ထိုသူ ရပ်လိုက်၏။ ဆိုင်ကို အကဲခတ်ရင်း ဝမ်းသာပျော်မြူးသွားသလို လေတစ်ချက်ကိုလည်း ချွန်လိုက်သေး၏။

'အိုး ... သံပြားဝိုင်းအရောင်းဆိုင်ပါလား'

ဆိုင်ထဲသို့ လှည့်ပတ်ဝင်ရောက်ကြည့်ရှု၏။ ထူးထူးခြားခြား ဆိုင်အလယ်ခေါင်တွင် ရှေးဟောင်းပန်းအိုးများ ရှိနေသည်။ ပန်းအိုးများတွင် သံပြားဝိုင်း ပစ်ကစားနေပုံများကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။ ထိုလူက ကျေကျေနပ်နပ် ကြည့်ရှုရင်း 'ဟိုးမား'၏ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို နှုတ်မှ ရင့်ကျူးလိုက်သေး၏။ ထိုလင်္ကာပိုဒ်ကလည်း သံပြားဝိုင်းပစ် ကစားပွဲများအကြောင်းကို ဖွဲ့နွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ဆိုင်ရှင်က နံဘေးမှ လက်ပိုက်ကြည့်ရှုနေရာမှ မျက်နှာပြုံးယောင်သန်းလာပြီး ...

'လူကြီးမင်းက အလာကြီးပဲ ကဲ ... ပြောဗျာ ဘာအလိုရှိသလဲ'

'သံပြားဝိုင်းပဲ လိုချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ...'

'ဒါပေမယ့် ... ဘာဖြစ်သလဲ'

'ထမင်းပန်းကန်နဲ့ တော်တော်တူတဲ့ သံပြားဝိုင်း ဖြစ်ရမယ်'

'အိုး ... ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်'

'အော် ... သံပြားဝိုင်းတစ်ခုက နှစ်ကီလိုဂရမ် အလေးချိန်ရှိတယ် မဟုတ်လား။ တကယ်လို့ စားသောက်ပွဲတွေမှာ ထမင်းစားရင်း အချင်းများကြတဲ့အခါ ကျွန်တော်က ပန်းကန်ပြားနဲ့ ပစ်လွှတ်ကာကွယ်ပြီး ရင်ဆိုင်လို့ရတာပေါ့'

'အလို ... ခင်ဗျားက လူထူးလူဆန်းပါလား၊ ရပါတယ်။ ကျွန်တော် ရောင်းလိုက်ပါ့မယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ ဂိုးဖမ်းမျက်နှာဖုံး

ထိုလူ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုသည့် နောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်က လှွင်ပြင်ထဲမှာ ရွက်ဖျင်တဲနှင့် ရှိလင့်ကစား ရေခဲမုန့်များ ဝေ့သီအုံ့ဆိုင်းနေသလို ခံစားရ၏။ ထိုလူက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ရေရွတ်သည်။

'အော် ... ဟော်ကီကစားပစ္စည်း ရောင်းတဲ့ဆိုင်ပါလား'

ရေခဲပြင်တွင် ကစားရသော ဟော်ကီပစ္စည်းများ ရောင်းချရာဆိုင် ဖြစ်၏။ ဆိုင်ထဲသို့ပင် မဝင်တော့ပဲ ဆိုင်အပြင်မှ လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ လှမ်းမေးလိုက်သည်။

'မျက်နှာဖုံး ရှိလား'

'ဂိုးသမားစွပ်တဲ့ မျက်နှာဖုံးလား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပဲရှိတာပဲ'

'ရှိပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ကျုပ်ကို တစ်ခုရောင်းဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ နောင်ကြီးက ဟော်ကီဂိုးသမား ထင်တယ်'

'မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အတွက် သက်သက် အသုံးလိုလို့ပါ'

''ဗျာ ... ဒီမျက်နှာဖုံးကြီးက'

'ဟုတ်တယ် ... ဟော်ကီဘောဟာ တစ်နာရီကို ကီလိုမီတာ ၁၆၀ နှုန်းနဲ့ ဂိုးပေါက်ထဲ ဝင်လေ့ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဟော်ကီရိုက်ချက်တွေကလည်း ပြင်းတယ်။ အဲဒီ ဟော်ကီဘောကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့၊ ဟော်ကီတုတ်တံတွေနဲ့ ရိုက်မိရင် မနာကျင်ဖို့ ဒီမျက်နှာဖုံးကို စွပ်ရတာ ခင်ဗျားအသိပဲလေ။ ကျုပ်လည်း တချို့လူတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့၊ သူတို့ ကိုင်ပေါက်လာမယ့် စကားလုံးကြီးတွေနဲ့ သူတို့ဆီက လွင့်စင်ကျွတ်ထွက်လာမယ့် တံထွေးစက်ကြီးတွေကို ကာကွယ်ဖို့ ဒီမျက်နှာဖုံးကို ဝယ်တာပါ'

ထိုလူ လှည့်ထွက်သွားပြီးချိန်အထိ ဆိုင်ရှင်က ဘာမှ နားမလည်လိုက်ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅။ လူစီးပိုလို

ပိုလိုဆိုင်တစ်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်ကာ ဘောလုံးရိုက်တံများကို ထိုလူက ဇေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုလေ၏။ ထူးထူးခြားခြား ထိုဆိုင်ထဲတွင် ထွားကျိုင်းလှပသော မြင်းကြီးများကလည်း ရှိနေသည်။ ထိုလူ့ကို မြင်မြင်ချင်းမှာပင်လျှင် မြင်းကြီးများက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ပတာတ်ရပ်ကြ၊ ဟီသံပေးကြ၏။

ထိုလူကတော့ ဘာကိုမှ ဂရုမထား။ အချိန်အတော်ကြာ ရွေးချယ်ပြီးမှ သူ့စိတ်ကြိုက်တွေ့သော ဘောလုံးရိုက်တံကို ဝယ်ယူသွား၏။ ငွေရှင်းသောအခါ ငွေကိုပင် ချက်ချင်း မယူအားပဲ ဆိုင်ရှင်က ထိုသူ့မျက်နှာကို တွေဝေစွာ ကြည့်နေသည်။

'ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ဘာငေးကြည့်နေတာလဲ'

'အော် ... ခင်ဗျားရွေးတဲ့ ဘောလုံးရိုက်တံကို ကြည့်ပြီး ခင်ဗျားဘယ်ကိုမြင်းမျိုး စီးမှာလဲဆိုတာကို ကျွန်တော် စဉ်းစားနေတာ'

'မြင်းစီးပြီး ပိုလိုကစားမှာလို့ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက ပြောလို့လဲ'

'ဟင် ... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘာကိုစီးမှာလဲ'

'လူကိုပေါ့ဗျ၊ လူကို'

'ဗျာ ... လူကို ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ မြင်းစီးပြီး ပိုကိုကစားတဲ့နည်းတွေ အေဒီတစ်ရာစုမှာ ပါရှားတွေက စတင်ခဲ့တယ်လို့ သမိုင်းရှိတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်က လူကိုစီးပြီး ပိုလိုကစားမှာ။ တစ်နေ့မှာ ကျုပ်လည်း သမိုင်းဝင်လာမှာပဲ'

ထို့နောက် တစ္ဆေသရဲတစ်ကောင်လို ရယ်မောကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၆။ အနီရောင်ပုဝါ

ရွက်ဖျင်တဲတစ်ခုအတွင်းမှာတော့ နှာတရှုံ့ရှုံ့မှုတ်နေသော နွားရိုင်းကြီးများကို တွေ့ရလေသည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ရှေးခေတ် စပိန်နွားရိုင်းမျိုးဆက်စစ်စစ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ဆိုင်ရှေ့မှာ ထိုသူရပ်လိုက်တော့ နွားများက ခွာရုပ်ကြ၏။

'လူကြီးမင်းက နွားရိုင်းဝယ်ချင်လို့လား'

ဆိုင်ရှင်၏ အမေးကို ထိုလူက အေးတိအေးစက် ပြန်ဖြေ၏။

'မဟုတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ...'

'ဒီနွားတွေကို ရန်စတဲ့ ပုဝါအနီစကို ဝယ်ချင်လို့'

'ဗျာ ... ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်။ ဒါထက် လူကြီးမင်းက ဘယ်နေရာမှာ အသုံးချမလို့လဲ'

'လူတချို့ကို ရန်စမလို့ပေါ့ဗျာ'

'အို ... မဟုတ်တာ'

ထိုသူက ဘာမှ ပြန်မပြော။ ပုဝါအနီစအတွက် ငွေချေပေးပြီး ကောက်ကျစ်သော အပြုံးနှင့် လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၇။ ရောမလက်အိတ်

ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကလည်း ရွက်ဖျင်တဲအတွင်းမှာ ကြိုးဝိုင်းစင်ကြီးဖွဲ့ထားတာ လက်ဇော့ပစ္စည်းများကို ရောင်းချနေသည်။ ဆိုင်ရှင်အဖိုးအိုက ထိုသူကို မြင်မြင်ချင်း အန္တရာယ် အငွေ့အသက်ကို ခံစားလိုက်ရ၏။ သို့သော်လည်း ပြုံးချိုသောမျက်နှာနှင့် ထိုလူကို စကားလမ်းဖွင့်ပေးလိုက်၏။

'ဘာလိုချင်လို့လဲကွဲ့'

'လက်အိတ်'

'ဒီဆိုင်က လက်ဇော့ထိုးတဲ့လက်အိတ်ကိုပဲ ရောင်းတယ်နော်'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကလည်း လက်ဇော့ထိုးဖို့ လက်အိတ်ကိုပဲ ဝယ်တာ'

'ကောင်းပြီလေ၊ စိတ်တိုင်းကျတာကို ရွေး'

'အဘိုးကြီး၊ ခင်ဗျားပဲ ရှာပေးပေတော့။ ကျုပ် ရောမလက်အိတ်ကိုပဲ လိုချင်တယ်'

'ဟင် … ရောမလက်အိတ်ဆိုတာက အိတ်ထဲမှာ အလေးတွေထည့်ထားတာ။ တစ်ဖက်သားကို အရမ်းထိခိုက်နာကျင်စေတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ဟဲဟဲ … ကျုပ်ကလည်း အဲဒါမျိုးပဲ လိုချင်တာ'

'အေးလေ ဝယ်ချင်ရင်လည်း ရောင်းရတာပေါ့ကွာ'

ထိုသူက တက်ကြွစွာ လူရိုင်းတစ်ယောက်လို အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈။ တစ်မိနစ် အနိုင်အရှုံး

ဆူဖြိုးလှသော ဆူမိုနပမ်းသမားကြီး၏ အရှေ့မှာပင်လျှင် ထိုလူက ထိမထင်သောဟန်နှင့် ရပ်နေသည်။

'မင်းက ဘာဝယ်ချင်တာလဲ။ ငါတို့ဆီမှာ ခါးစည်းခါးပတ်ပြားပဲ ရောင်းတယ်'

'ကျုပ်က ဘာလို့ အဲဒါကို ဝယ်ရမှာလဲ။ ကျုပ်ဝယ်ချင်တာက တခြား။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ဆီမှာပဲ ...'

'ဘာလဲ'

'ခင်ဗျားတို့ ဆူမိုနပမ်းသတ်ပွဲတွေဟာ တစ်မိနစ်လောက် အချိန်အတွင်းမှာပဲ အနိုင်အရှုံးပေါ်ပြီး ပွဲသိမ်းသွားတယ် မဟုတ်လား'

'အေး ... ဟုတ်တယ်။ တို့ပြိုင်ပွဲတွေရဲ့ သဘာဝက အဲဒီအတိုင်းပဲ'

'ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်က "တစ်မိနစ်အတွင်းမှာ အနိုင်အရှုံးပေါ်တတ်တဲ့ သဘာဝ"ကိုပဲ ဝယ်ချင်တာ၊ ရောင်းပါ၊ ကျုပ်က အနိုင်အရှုံးကို တစ်မိနစ်အတွင်း သိချင်တဲ့သူ'

'မင်းက လူထူးလူဆန်းပဲ၊ ကဲ ... ရော့ ... ရောင်းတယ်ကွာ'

ထိုလူနှင့် ဆူမိုနပမ်းသမားကြီးများ အပေးအယူ တည့်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၉။ အသက်ကယ်ကွင်း

နောက်ဆုံး ထိုလူရပ်သည့် ရှက်ဖျင်တဲအတွင်းမှာ ဝါးလုံးပေါင်းများစွာ ဝါးရုံကြီးသဖွယ် ယှက်ဖြာနေသည်။ ထိုလူက ဝါးရုံတောထဲဝင်ကာ ...

'ကျုပ် ဝါးလုံးထောက်ခုံသမား မဟုတ်ဘူး။ ဝါးလုံး မဝယ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် "တွင်း" ဝယ်ချင်တယ်'

ဆိုင်ရှင်လူငယ်က သူ့ကို မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကြည့်၏။ "ရပါတယ်" ဟု ဆိုရင်း ...

'ဘာဖြစ်လို့ တွင်းကို ဝယ်ချင်တာတုံး'

'အော် ... ဝါးလုံးထောက်ခုံသမားတွေက အကျမနာဘူးလေ။ သူတို့က ရာဘာပျော့တွေ၊ လေမှုတ်အိတ်တွေ ခင်းထားတဲ့ တွင်းထဲကို ကျတာ

ကိုး။ တကယ်လို့ ခုန်ပျံပြေးထွက်ရမယ့် ကိစ္စမျိုးနဲ့ ကြုံရင်လည်း အဲဒီတွင်းထဲကိုကျတော့ ကျုပ် အကျမနာဘူးပေါ့ဗျာ။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ'

ဆိုင်ရှင်လူငယ်၏ မျက်နှာက လျှို့ဝှက်တည်ကြည်သွား၏။ ငြိမ်သက်သော လေသံဖြင့် ...

'တကယ်လို့ ခင်ဗျား အဲဒီတွင်းထဲကို မကျဘဲ လွဲသွားရင်ကော ...'

'အင်း ... အဲ ... ဒါကတော့ ဟို ...'

ထိုလူ ဘာပြန်ပြောရမည်မှန်း မသိ ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စံပယ်အတွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

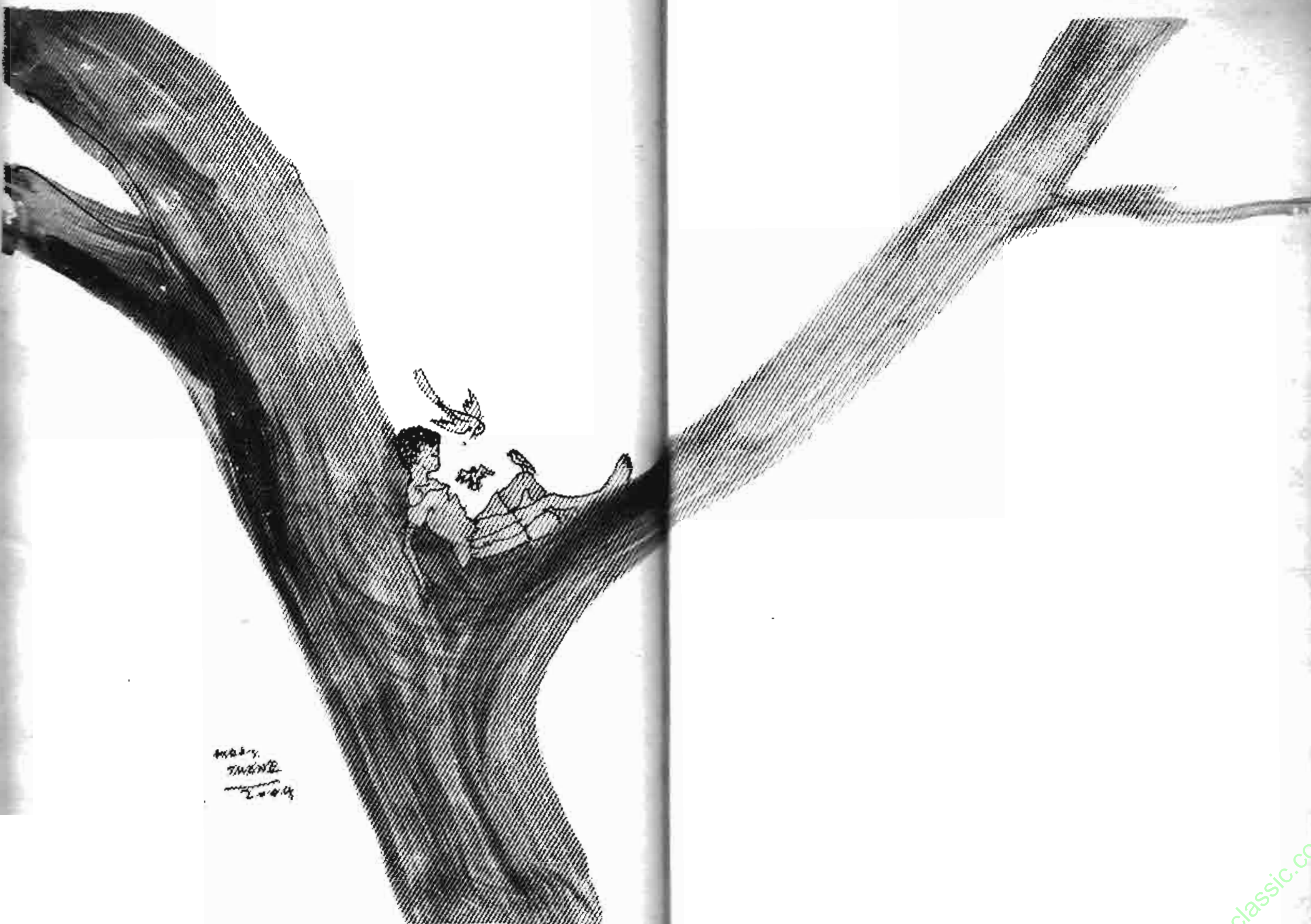

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ ကျောင်းကိုအသွား လမ်းမှာ အပင်ပေါ်တက်ပြီး မာလကာသီးတွေခူးတုန်း ဆရာကြီးကို ပိုသတိထားမိလိုက်တာပဲ မေမေ ...

'အာ ... ဒီကောင် ဘယ်ပေါ်တက်နေတာလဲ ဆင်းစမ်း ...'

ကြိမ်လုံးကြီးနဲ့ သူက အောက်က အော်လို့ သားပြန်ဆင်းလာရတယ်။ သားကို သူက ငေါက်တယ်။

'သွား ... ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့်သွား၊ ဘာကိစ္စ သူ့များအပင်ကို သွားခူးနေတာလဲ'

'သား မာလကာသီး စားမလို့'

'ပြုတ်ကျရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

'ဒါဆို အောက်ကနေပဲ ခူးတော့မယ်'

အဲဒီလိုပြောပြီး တုတ်နဲ့ ရိုက်ပြီးတော့ဖြစ်ဖြစ်၊ ခဲနဲ့ ပေါက်ပြီးတော့ဖြစ်ဖြစ် ခူးမယ်လုပ်တော့လည်း သူက လက်မခံဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မင်းမှာ အိမ်ကထည့်ပေးလိုက်တဲ့ မုန့်ဘူး ပါတယ်မဟုတ်လား။ သွား … သွား ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့်သွား'

ခက်တော့တာပါပဲ။ သားလည်း ဘာမှမပြောချင်တာနဲ့ လှည့်ထွက်ခဲ့တယ်။ အမှန်ဆို မာလကာပင်ကြီးကို သား တက်ခူးစားလို့ ရသလို သူလည်း တက်ခူးစားလို့ ရတာပဲ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း သားခူးလာတဲ့ မာလကာသီးတွေထဲက သူ့ကို နည်းနည်း ခွဲပေးလို့ရတာပဲ။ ခုတော့ နှစ်ယောက်လုံး ငတ်ကြရတယ်။

တကယ်ဆို သားက သူများအပင်ကို ခိုးခူးတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အပင်ပိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးကကို "ခူးစားလေ" လို့ ခွင့်ပြုထားပြီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် သားကလည်း မတီးပဲ မမြည်ချင်ဘူးလေ။ ဆရာကြီးက မမေးတော့ သားလည်း ပြောမပြဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။

အဲ့ဒီနေ့ကစပြီး သားလည်း ဆရာကြီးကို သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်နေမိတော့တယ်။

သူက သားတို့ရဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဆိုပေမယ့် သားတို့တွေကို ပြန်ကြောက်နေပုံ ရတယ်မေမေ။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်ဖို့အတွက် ကြိမ်လုံးကြီးတစ်လုံးကို အမြဲ ကိုင်ထားတတ်တယ်။ လိုအပ်ရင် အချက်ပေးဖို့အတွက် အသံထွက်ခေါင်းလောင်းကြီး တစ်လုံးကလည်း အနားမှာ အမြဲရှိပြန်ရော။

သူ့ဘဝက သနားဖို့ကောင်းပါတယ် မေမေရယ်။

ကျောင်းကိုလာရင် ဖေဖေကသားကို စက်ဘီးကလေးနင်းပြီး လိုက်ပို့ပေးတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဖာသာ နင်းလာရတယ်။ သားကို မေမေ ခေါင်းဖြီးပေးသလိုမျိုးလည်း သူ့ကို ဘယ်သူကမှ လုပ်မပေးဘူး။ သူ့ခေါင်းကို သူ့ဖာသာ ဖြီးရတယ်။ သားတို့လို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆောင်းအင်္ကျီလေး ဝတ်ပြီး ကျောင်းလာလို့လည်း မရဘူး။ အမြဲတမ်း ပုဆိုးကြီး ချည်ထားရတယ်။ သားတို့လို သနပ်ခါး ပါးကွက်ကျားလေးလူးပြီး ကျောင်းကို လာဖို့ဆိုတာကတော့ ဝေလာဝေးပေါ့။

သူက သားတို့လို မုန့်ဖိုးလေး ဘာလေး မရရှာဘူး။ ကျောင်းကနေ သူ့ကို တစ်လတစ်ခါ ထောက်ပံ့ကြေး ပေးထားရတယ်။ အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံကိုပဲ သူ့ခမျာ တစ်လစာ ချွေတာသုံးနေရတယ်။ ဆိုင်မှာပဲ ထမင်းကို လပေးစားတယ်တဲ့။ ခွံ့ကျွေးမယ့်သူလည်း မရှိဘူး။ သူ့ဖာသာ ဇွန်းနဲ့ ခပ်စားရတယ်။

သူက ကဗျာတွေ ဘာတွေလည်း ရေးသတဲ့ မေမေရယ်။ သားတို့ဆို ဖတ်စာအုပ်ထဲက ကဗျာကို ရွတ်လိုက်တာပါပဲ။ သူ့လို အပင်ပန်းခံပြီး ရေးစပ်မနေပါဘူး။ ဘယ့်နှယ် … မဟုတ်တာကြီး။ တစ်ခါတစ်ခါ သူ့ဆီကို သူ့မိတ်ဆွေ ကဗျာဆရာဆိုတဲ့ လူကြီးတွေ လာလည်ကြတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်ပြီး ငြင်းကြခုန်ကြနဲ့။ သားတို့လို 'ဖိုက်' စရာရှိရင် ကျောင်းဘေးလယ်ကွင်းပြင်ကို သွားပြီး အပြတ် 'ဖိုက်' လိုက်တာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လိုမှန်း မပြောတတ်တော့ပါဘူး။

သားတို့ကို စာပြန်သင်ဖို့အတွက် သူအိမ်မှာ စာတွေ အများကြီး ကျက်ရမှာပဲနော် မေမေ။ သားတို့တောင် ဒီလောက် ကျက်ရတာ သူဆိုရင် နည်းမှာမဟုတ်ဘူး။ သူကျက်တဲ့စာတွေကို ရသွားခဲ့ပြီးရင်လည်း သားတို့လို ပါးကိုနမ်းပြီး ဂုဏ်ပြုမယ့်သူ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး သူသင်ပေးလိုက်တဲ့ ကျောင်းသားလေးတွေက မူလတန်းအောင်ပြီး အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းတွေကို ရောက်ကုန်ပေမယ့် သူကတော့ အတန်းမရောက်ရဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှုလတန်းမှာပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။ သူ့ဒုက္ခ ကြီးပါတယ် မေမေရယ်။ ဘယ်လို ကြီးလည်း မသိဘူးနော်။

သူက အသည်းလည်း ကွဲခဲ့ဘူးတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ကွဲနေတဲ့ အသည်းကြီးနဲ့ အသက်ရှင် လူလုပ်နေရတယ်တဲ့။ ဆင်းရဲတဲ့ ကျောင်းဆရာ မို့လို့ သူ့ချစ်သူနဲ့ ကွဲခဲ့ရတယ်ဆိုပဲ။ သူ့ကြိမ်လုံးကြီးနဲ့ လိုက်ရိုက်လိုက် တာ မဟုတ်ဘူး။ သူက ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်တဲ့။ တစ်ခါတစ်ခါကျ ရုံးခန်းထဲ မှာထိုင်ပြီး နံရံကို ရီရီဝေဝေ ငေးနေတတ်တယ်။

ဒါနဲ့များတောင် မေမေက ပြောသေးတယ်။

'သား ... ကျောင်းစာကို ကြိုးစားသင်နော်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'အဲ့ဒါမှ ပညာတွေ အများကြီး တတ်မှာပေါ့'

'ပညာတွေ အများကြီးတတ်တော့ ဘာလုပ်မှာလဲ'

'သားတို့ကျောင်းမှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ပြန်လုပ်လို့ရတာပေါ့'

သားက ကပျာကရာ ခေါင်းခါငြင်းမိတယ်။

'ဟာ ... မလုပ်ချင်ပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ သားရဲ့'

'ဟာ ... ဟင့်အင်း ... မလုပ်ချင်ပါဘူး'

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ မေမေ့ကို သားမပြောပြဘူး။ ဘယ် တော့မှ မပြောပြဘူး။

❒

လူနှင့် ပုစ္ဆာအတွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

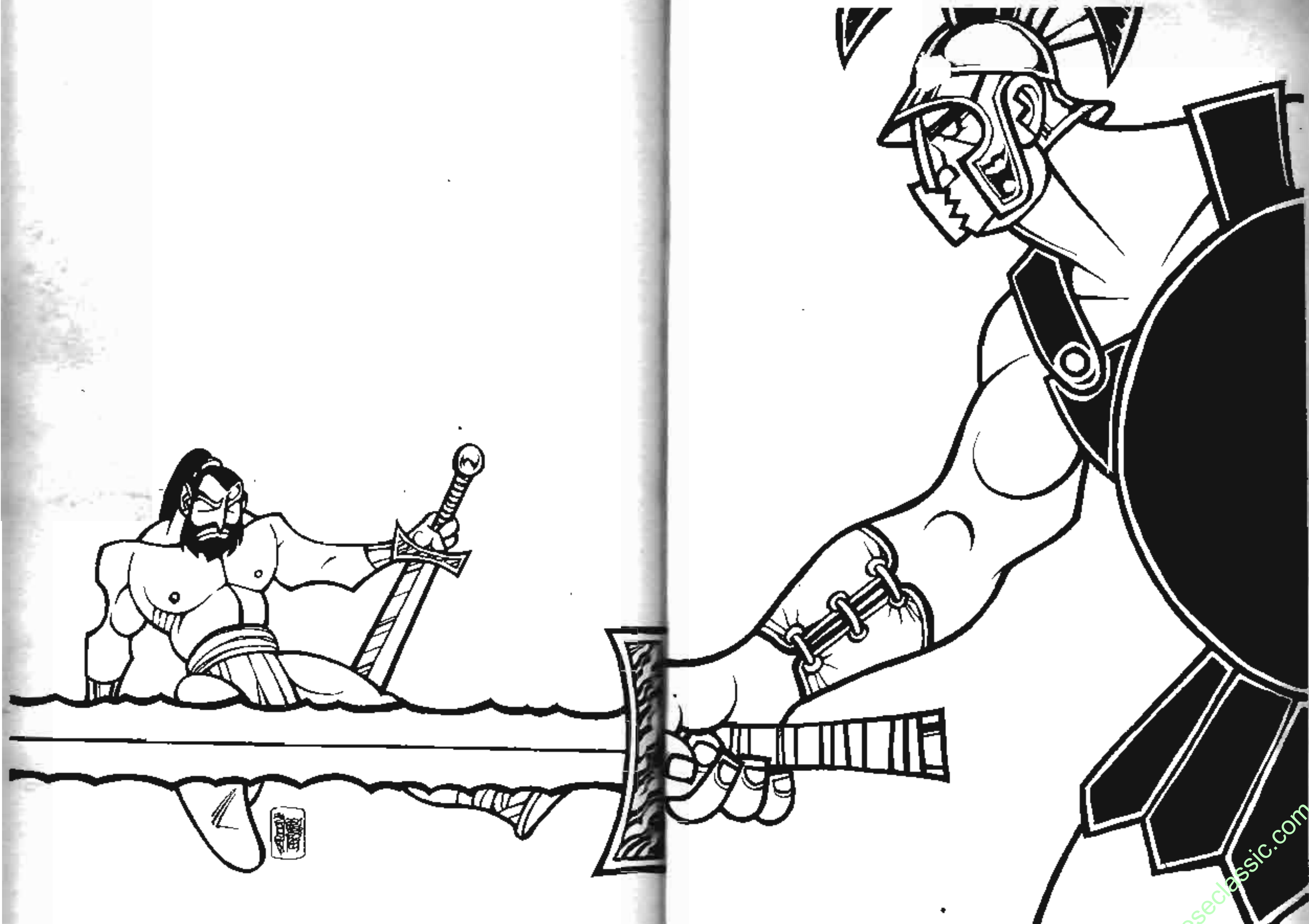

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

သူတို့၏ ပန်းပဲဖိုကလေးက မအောင်မြင်ချေ။

'သံ ... သံကို ... ထု ... ထုပါကွာ၊ အား ... အားလေးထည့်ပြီး နာ ... နာ ... နာလေး'

'ဘယ် ... ဘယ်နားက စ ... စ ... ထု ... ထုရမှာလဲ ဆ ... ဆရာ'

'အ ... အရင်းက စ ... စထု၊ အာ ... ကြာ ... ကြာနေပြီ၊ မီးကလည်း အေး ... အေးသွားပြီ။ အစကနေ ပြန် ... ပြန်လုပ်ရတော့မယ်'

ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်လုံးက စကားအလွန် ထစ်ကြလေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ အပေးအယူ နှောင့်နှေးမှုကြောင့်ပင် အလုပ်က မပြီး၊ ပြီးဆုံးသည်အထိ မရောက်ပဲ အစမှ ပြန် ပြန် စနေရသည်။ ရွာသူရွာသားများကလည်း သူတို့၏ ပန်းပဲဖိုလေးဆီ ပစ္စည်းလာမအပ်ကြတော့။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့၏ စားဝတ်နေရေးက အလွန် ခက်ခဲလာလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့နှစ်ယောက် ရွာပြင်ထွက်ပြီး တောစပ်မှာ တဲထိုးနေထိုင်ကြရ၏။ သစ်သီးသစ်ဥများကို ခူးယူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ တောကောင်ငယ်များကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီး၍ သော်လည်းကောင်း စားသောက် နေထိုင်ကြရသည်။ သူတို့၏ တဲနံဘေးမှာတော့ ပန်းပဲဖိုကလေးကို ဝါသနာအရ ဆောက်လုပ်ထားမြဲ ဖြစ်လေသည်။

'ငါ ... ငါတို့ ဓား ... ဓားတစ်လက်ကိုတော့ ဖြစ် ... ဖြစ်အောင် လုပ် ... လုပ်မယ်ကွာ'

'ကောင်း ... ကောင်းတာပေါ့ ဆ ... ဆရာ'

အားလပ်ချိန်များမှာ သူတို့ ဆရာတပည့် ဓားတစ်လက်ကို သွန်းလုပ်ကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်း မပြီး။ အစမှ ပြန် ပြန်စနေရသည်နှင့်ပင် ကာလ အတော်ကြာသွားသည်။ တစ်နေ့မှာတော့ ...

'တ ... တပည့်ရေ တို့ ... တို့ရဲ့ဓားကြီး ပြီး ... ပြီးတော့မယ်ကွ'

'ဝမ်း ... ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆ ... ဆရာရယ်'

သို့သော် ထိုဓားကို သူတို့ မမြင်လိုက်ရပါ။ တောတွင်း အဖျားရောဂါတစ်ခုကို ခံစားရပြီး ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လုံး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် သေဆုံးသွားကြသည်။ ပန်းပဲဖိုလေးထဲမှ အလျှံညီးညီး လောင်မြိုက်သော မီးတောက်ထဲတွင်တော့ ဓားတစ်လက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

(၂)

ထိုရက်ပိုင်းများ အတွင်းမှာပဲ ထိုတဲကလေးသို့ နဝမမြောက် သူရဲကောင်း ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူတို့တိုင်းပြည်မှာ သူရဲကောင်းကိုးယောက်ရှိသည့်အနက် သူသည် နဝမမြောက် သူရဲကောင်းဖြစ်သလို အတော်ဆုံးသူရဲကောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ...

ထိုအရာတွေက ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ။ သူ့ရှေ့မှ သူရဲကောင်းရှစ်ယောက်လည်း ကျဆုံးခဲ့ပြီ။

ရန်သူ့တိုင်းပြည်မှ သူရဲကောင်းနှင့် စီးချင်းထိုးရာတွင် သူ့ရှေ့မှ ရှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်၊ တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ အရေးနိမ့် ကျဆုံးခဲ့ကြပြီ။ မနက်ဖြန်ခါဆိုလျှင် သူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရတော့မည်။ သူသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ကျဆုံးဦးမည်လော။ သူ ကျဆုံးသည်က အရေးမဟုတ်ပါ။ သူ ကျဆုံးလျှင် အားလုံးကျဆုံးပြီး ရန်သူ့လက်သို့ တိုင်းပြည်ကို ထိုးအပ်ရတော့မည်။

ရန်သူဘက်မှ သူရဲကောင်းသည် အားကောင်း သန်မာလွန်းသည်နှင့်အမျှ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်လည်း ရက်စက် ပြောင်မြောက်လွန်းအားကြီးသည်။ သူသည်လည်း ရင်ဆိုင်နိုင်မည်မဟုတ်။ ရှုံးလိမ့်မည်။ သို့သော်မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရင်ဆိုင်ရမည် ...။

အခမ်းအနားဖြင့် သွားရမည့်ပွဲ ဖြစ်သော်လည်း သူ့အစီအစဉ်နှင့်သူ လာခဲ့မည်ဟု အကြောင်းကြားကာ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရာသို့ တောလမ်းမှ သူ လာခဲ့သည်။ တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားချင်၍လည်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြင့် တောတွင်းမှ တဲအိမ်ကလေးတစ်လုံးဆီသို့အရောက် ...

'ဟင် ... ပန်းပဲဖိုကလေးပါလား'

ပန်းပဲဖိုလေးထဲသို့ ဝင်ကြည့်တော့ ...

'ဟင် ... ဓားတစ်လက်ပါလား'

ဓားကို ဆွဲယူကြည့်လိုက်၏။ အလွန်ကောင်းသည့် ဓားတစ်လက်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုင်ကြည့်ရုံနှင့် သိသာသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ဓားသွားက လွှသွားပမာ အထစ်, အထစ်တွေ ဖြစ်နေခြင်းပင်။ တစ်စုံတစ်ရာ ဆွဲငင်မှုကို ကြုံကြိုက်ရသဖြင့် ထိုဓားကို သိုင်းလွယ်ကာ ရှေ့ခရီးသို့ ဆက်ခဲ့လေသည်။

တောအုပ်ကိုလွန်တော့ သူ အတော်မောနေပြီ။ ယာတဲတစ်တဲဆီ လျှောက်သွားပြီး ...

'ရေ ... ရေ တစ်ခွက်လောက် တိုက် ... တိုက်ပါဗျာ။ ရေ ... ရေ ရေ ရေ သောက် ... သောက်ချင်လို့'

သူ့ကိုယ်သူ အံ့အားသင့်သွားရသည်။ အဘယ်ကြောင့် သူက စကားထစ်နေရပါသနည်း။ (ရဲရင့်တည်ကြည်သော ဉပမိရုပ်နှင့် နပျိုခံ့ညားသော) သူလို လုလင်တစ်ဦးက စကားထစ်သူ ဖြစ်နေသဖြင့် ယာတဲရှင်က အံ့သြသည်နှင့်အမျှ ကရုဏာသက်သွားပုံလည်း ရ၏။ ခေါင်းညိတ်ပြပြီး –

'ရ ... ရ ရပါတယ်။ တိုက် ... တိုက် တိုက်မှာပေါ့'

ဘဝမှာ တစ်ခါမှ စကားမထစ်ဘူးသော ယာတဲရှင်ကလည်း ကိုယ့်ဖာသာ ပြန်အံ့သြသွားလေသည်။ နဝေတိမ်တောင်နှင့် နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပြုံးပြမိကြ၏။ အပြုံးများကပင် အ,ထစ်၊ အ,ထစ် ဖြစ်နေသလို ခံစားကြရလေသည်။ 'အဟီး' ဟု အပြန်အလှန် ရယ်မြူရယ်ပြုလိုက်ကြသော်လည်း ရယ်သံက 'ထစ်' နေသဖြင့် –

'အဟိ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

စီးချင်းပြိုင်ပွဲက စတင်ပေတော့မည်။ ကွင်း၏ လက်ဝဲ လက်ယာမှာလည်း သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက် ပရိသတ်တွေအပြည့်။ ကွင်းလည်ခေါင်မှာကတော့ သူနှင့် ရန်သူ သူရဲကောင်းတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လျက်။ စီးချင်းပြိုင်ပွဲဟု ဆိုရသော်လည်း မြင်းမပါ။ လှံမပါ။ တစ်ယောက်ချင်း ဓားချင်းယှဉ်ရမည်သာ ဖြစ်၏။

သူက ရန်သူ သူရဲကောင်းကို ...

'ကျုပ် ... ကျုပ် ဘက်က အ ... အဆင်သင့် ဖြစ်နေ ... နေပြီပြီ'

သူက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသောကြောင့် စကားကိုပင် ဖြောင့်အောင် မပြောနိုင်ဟု ရန်သူ သူရဲကောင်းကြီးက ထင်မှတ်သွားပုံရသည်။ အောင်နိုင်သူတစ်ယောက်လို ပြုံးရင်း လေကြီးမိုးကြီးစကားကို အထက်စီးမှ ဆိုလာသည်။

'သိပ် ... သိပ် ကြောက် ... ကြောက် မနေပါနဲ့ ... ပါနဲ့ ... ဗျ ... ဟ ဟ ဟ'

ရန်သူ သူရဲကောင်းကြီး၏ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေပုံကို သူတွေ့ရလေသည်။ ခမျာ စကားထစ်ရှာလေသည်ကိုး။ အောင်မြင်ခဲ့ညားစွာ ရင့်ကျူးလိုက်သော ရယ်သံ 'ဟား ဟား ဟား' ကပင်လျှင် ထစ်နေသဖြင့် 'ဟ ဟ ဟ' ဖြစ်သွားသည်။ ဘာကြီးမှန်းလည်း မသိ။

ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားချိန်တော့ မရလိုက်ပါ။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ စပြီဖြစ်ကြောင်း တံပိုးခရာမှုတ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ နဝမမြောက် သူရဲကောင်းနှင့် ရန်သူ သူရဲကောင်းတို့ ဓားလွတ်ကိုယ်စီဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ကြလေပြီ။

နဝမမြောက် သူရဲကောင်း၏ ဓားကွက်က ထစ်အ ထစ်အကြီးဖြစ်နေသဖြင့် ရန်သူ သူရဲကောင်းက မခိုးမခန့်ပြုံးပြီး သူ့ဓားကွက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။ သို့သော် မမျှော်လင့်ပဲ သူ့ဓားကွက်ကလည်း ထစ်အ, ထစ်အကြီး ဖြစ်နေသည်။ ထစ်အ ထစ်အချင်း အတူတူမှာ ရန်သူ သူရဲကောင်း၏ ဓားချက်က နဝမမြောက် သူရဲကောင်း၏ ဓားချက်ကို မယှဉ်နိုင်ပဲ –

'အား'

'ဟေး ... နဝမမြောက် သူရဲကောင်းကွ'

အနိုင် အရှုံးက ပြတ်သားခဲ့လေပြီ။ သို့သော် ရန်သူ သူရဲကောင်းကြီးက သေအံ့မူးမူးအချိန်မှာပင်လျှင် သူ့ကို မကျေမနပ် ဆိုလာသည်။

'မင်း ... မင်း ငါ့ကို နိုင် နိုင်သွားတာ တစ် ... တစ်မျိုးကြီးပဲ'

'မ ... မသိဘူးလေဗျာ။ ခင် ... ခင်ဗျားကလည်း ဒေ သေမှာ သေ ... သေတာ မဟုတ်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

တိုင်းသူပြည်သားအားလုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ကြရလေပြီ။ သူကတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ အခစား ရောက်ရ၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်က သံလျက်တော်ကို ဝှေ့ရမ်းကာ ...

'မောင် ... မောင်မင်းကို သ ... သမီးတော်နဲ့ လက် ... လက်ဆက် ပေး ... ပေးမယ်'

စကားအဆုံးမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်လုံးတို့ ပေကလပ် ပေကလပ် ဖြစ်သွား၏။ မှုးကြီးမတ်ရာတွေလည်း နားလည်ရခက်သွားသည်။ ဒါမျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံဘူးပါ။ မင်းကြီး၏ သိက္ခာကို ဆယ်တင်နိုင်ရန်အတွက် အချင်းချင်း တံတောင်နှင့် တွက်ပြီး အလျင်အမြန် ပြန်လည်၍ သံတော်ဦး တင်ဆက်လိုက်သည်။

'သင့် ... သင့်မြတ်တော်မူ ... မူကြောင်းပါ အ ... အရှင် ... ဘု ... ဘုရား'

ဟ ...။ ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ။ မှုးကြီးမတ်ရာတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်မိကြ၏။ ဘယ်လို ဆန်းစစ်ရမည်လည်း မသိ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ။ သူကတော့ မင်းသမီးထံ ရောက်ရချေပြီ။

'မောင် ... မောင်တော်ကို ချစ် ... ချစ်မြတ်နိုးတော် မူ ... မူရဲ့လား နှ ... နှမတော်'

ရွှေမင်းသမီးက ရက်စနိုး အမူအရာကို နန်းမူနန်းရာ ဣန္ဒြေဖြင့် သိမ်းအုပ်ကာ ဖြေသည်။

'ချစ် ... ချစ်မြတ်နိုး ... နိုးတော် မူ ... မူပါတယ် မောင် ... မောင်တော်'

ဇဝေဇဝါဖြင့် မင်းသမီး၏ မျက်တောင်တို့ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် ဖြစ်သွားတာကို သူတွေ့ရ၏။ သူက မင်းသမီးကို တွေဝေချိန် မပေးတော့ပါ။

'နား ... နားနေဆောင်မှာ သွား ... သွားပြီး နား ... နားနေကြရအောင် နှ ... နှမတော်'

'ရှေ့ ... ရှေ့က ကြွ ... ကြွချီတော်မူ ... မူပါ ... မောင် ... မောင်တော် ...'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

ဘုရှင်မင်းမြတ်နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားအားလုံးက သူတို့၏ မင်္ဂလာပွဲကို ကြည်ဖြူပျော်ရွှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကြပါ၏။ တချို့က တော့ မချိမချဉ်ပြုံးကြသည်။

သူတို့ ထိုသို့ပြုံးသည်က မလိုလား၍ မဟုတ်ပါ။ ချစ်သူ လူငယ် စုံတွဲ အထစ်အထစ်ဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့၏ မင်္ဂလာဦးညက 'အ ...အဆင် ပြေ ... ပြေမှ ပြေ ... ပြေပါ့မလား ... တစ် ... တစ်မျိုးကြီးပဲ' ဟူသော အတွေးကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သိ ... သိရလေသည်။

❒

တစ်ဝက်တစ်ပျက် အတ္ထုပ္ပတ္တိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ကြီးတစ်မြို့မှာ အင်မတန်မှ အနုအလှကြိုက်တဲ့ သူဌေးလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ အစကတော့ သူဌေးသားပေါ့လေ ...။ မိဘနှစ်ပါး ဆုံးသွားတော့ ဆွေစဉ်ခုနစ်ဆက်၊ မျိုးစဉ်ခုနစ်ဆက် စားလို့မကုန်တဲ့ အမွေ တွေကို ခံစားရင်း သူက သူဌေးဖြစ်သွားတာပေါ့ ...။

တစ်နေ့မှာ သူဟာ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်ရဲ့ အလှကို ခံစားနေတယ်။ ကြည်ကြည်နူးနူးပေါ့။

နောက်တစ်နေ့မှာ အဲဒီပန်းလေးကို သူမတွေ့တော့ဘူး။ အစေအပါး တွေကို မေးကြည့်တော့ ...

'ပန်းကလေးက ကြွေသွားပါပြီ အရှင် ...'

သူ အတော်စိတ်တိုသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် လှောင်ချိုင့်ထဲက ငှက် ကလေးရဲ့တေးဆိုသံကို ကြားပြီး သူ စိတ်ပြောင်းသွားတယ်။ ငှက်ကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့တေးသံကို အနီးကပ်သွားနားထောင်ပြီး သူကြည်နူးနေတယ်။ ရက် ဘယ်လောက်မှ မကြာလိုက်ပါဘူး။

'ဟာ ... ဟိုငှက်ကလေး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ မရှိတော့ဘူး'

'သေသွားပါပြီ အရှင် ...'

'ပန်းကကြွေလိုက် ငှက်က သေလိုက်နဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ'

'ဒါ သဘာဝပါပဲ အရှင် ...'

သူဌေးလေး စိတ်တိုသွားတယ်။ အလှတရားကို ဘယ်လိုထိန်းထားရမလဲလို့ ဒေါပွပွနဲ့ သူ စဉ်းစားခန်းဝင်နေမိတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ

'အရှင် ... မှော်ဆရာကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာပါတယ် အရှင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့ ...'

'ဘာကိစ္စလဲ'

'သူက အလှတရားတွေကို ထိန်းထားပေးနိုင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ခေါ်လိုက် ...'

မှော်ဆရာကြီး ရောက်လာပါတယ်။ ပုကွကွ ဝဖိုင့်ဖိုင့် မျက်နှာမှာ ကျောက်ပေါက်မာတွေနဲ့။

'သူဌေးမင်းကို ကျွန်တော် လက်တွေ့ပြပါ့မယ်'

မှော်ဆရာကြီးက တုတ်ကလေးဝှေ့ရမ်းပြီး ဖန်တီးလိုက်တော့ ကြွေသွားတဲ့ပန်းကလေးနေရာမှာ နောက်ထပ် ပန်းကလေးပွင့်လာပါတယ်။ သေသွားတဲ့ငှက်ကလေးနေရာမှာ နောက်ထပ် ငှက်ကလေးရောက်လာပါတယ်။

'အဲဒီပန်းကလေးဟာ ဘယ်တော့မှ မကြွေပါဘူး၊ အဲဒီ ငှက်ကလေးဟာလည်း ဘယ်တော့မှ မသေပါဘူး အရှင် ...'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ...'

'သူတို့ဟာ အစစ်တွေမဟုတ်ဘဲ အတုတွေဖြစ်နေလို့ပါ ...'

မှော်ဆရာကြီး ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ပန်းကလေးကလည်း မကြွေတော့ပါဘူး။ လေသွေးတိုင်း ရနံ့ပေးတယ်။ ငှက်ကလေးကလည်း မသေတော့ပါဘူး။ လေတိုးတိုင်း တေးသံပေးတယ်။ ရက် လ အတော်ကြာစောင့်ကြည့်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သူဌေးလေးဟာ ဘဝင်ကျပြီး မှော်ဆရာကြီးကို ခေါ်ယူလိုက်တယ်။

'ကျုပ်ကိုလည်း အဲဒီလို တာရှည်ခံအောင် အတုဓာတ်တွေ သွင်းပေးပါ'

'ကောင်းပါပြီ အရှင် ...'

အဲဒီလိုနဲ့ သူဌေးလေးဟာလည်း ရေရှည်ခံရတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်သွားတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတဲ့အထိ မသေဘူးပေါ့လေ။ သူ့အခြွေအရံတွေသာ သေသွားတယ်။ သူကတော့ လူငယ်လေးအတိုင်းပဲ။ ဒီအဖြစ်ကို တစ်ပါးသူတွေ မသိစေဖို့အတွက် တစ်မြို့ရွာက တစ်မြို့ရွာကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်တယ်။ သူ့အသက်က နှစ် (၂၀၀) လောက်ရှိနေတဲ့တိုင် သူကတော့ နှစ်ဆယ်ကျော် လူငယ်လေးအတိုင်းပဲ။ တခြား အခြွေအရံအသစ်အသစ်တွေနဲ့ပေါ့ ...။

အပျော်အပါးကိုလည်း အရမ်းလိုက်စားတယ်။ တစ်နေ့တော့ သူဟာသူရောက်နေတဲ့ မြို့မှာပဲ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတစ်ခုကို လုပ်တယ်။ (အဲဒီအချိန်မှာ သူနေတဲ့အိမ်ဂေဟာကြီးဟာ 'အတု' တွေနဲ့ချည်း ဖန်တီးထားတာပါ။ ဥယျာဉ်အတု တိရစ္ဆာန်အတုတွေနဲ့ရယ်။ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကိုလာတဲ့ လူတွေကတော့ အစစ်တွေပါ။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့တွေက ကကြခုန်ကတယ်။ ပျော်ကြပါးကြတယ်။ ကပွဲကို သူဌေးလေးက ဦးဆောင်တယ်။ အဲဒီမှာ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ ကကြခုန်ကြရင်းမှာပဲ ...

'ဗျစ် ...'

သူဌေးလေးဟာ မစင်ပုံတစ်ပုံကို နင်းမိတယ်။ အနံ့အသက်တွေက မကောင်းဘူး။ အီအီးနင်းထားတဲ့ ခြေထောက်နဲ့ ဆိုတော့ ကရပြုရတာ လည်းမကောင်းဘူး။ တခြားလူတွေကလည်း သူနဲ့ တွဲမကတော့ဘူး။ သူ့ အပါးက ရှောင်သွားကြတယ်။ တချို့ဆို နှာခေါင်းကို လက်ကလေးနဲ့ အုပ်လို့ ...။

သူဌေးလေး အရမ်းရှက်သွားတယ်။ သူများတွေကို အပြစ်တင်လို့ လည်း မရဘူး။ အဲဒီအနံ့အသက်ကို သူတောင် မခံနိုင်ဘူးလေ။ အဲဒါနဲ့ပဲ အတွင်းခန်းထဲ ပြန်ဝင်ပြီး အီအီးတွေကို ဆေးချတယ်။ ဆေးချလို့ မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့အခေါ် 'အုအူအတီး' ကိုး။ ရေရှည်ခံတဲ့ 'အီအီးအတု' ဖြစ်နေတယ်လေ။ ဘယ်လိုမှချွာချလို့ မရဘူး။

'မော်ဆရာကြီး ဒါတွေကို ဘယ်လိုပြန်လုပ်ရမလဲ'

'သွားပြီး ပြန်ကမှာသာ ကပါ ... ကျွန်တော် စီစဉ်လိုက်ပါ့မယ်'

သူဌေးလေးဟာ ကပွဲခန်းမထဲကို ပြန်ပြေးဝင်ပြီး ကတယ်။ ဘယ်သူကမှ လာတွဲမကဘဲနဲ့လည်း အရူးလို တစ်ယောက်တည်းကတယ်။ နံလည်း နံတယ်။ ကရင်းနဲ့ပဲ သူနင်းထားတဲ့ 'အုအူအတီး' တွေဟာ 'အစ်အီအစီး၊ (အီအီးအစစ်) ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့လည်း နံတာပါပဲ။ သဘာဝရနံ့ လေးသင်းလို့ ...။

မခံနိုင်တော့တဲ့ ရွှေပွဲလာဧည့်ပရိသတ်တွေဟာ သူ့ကို အဝေးကပဲ

လက်ပြနှုတ်ဆက်ပြီး လှည့်ထွက်သွားကြပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံး သူဌေးလေးဟာ က,လက်စတန်းလန်း ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်ရင်း ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒေါသတကြီးနဲ့ ခြေထောက်ကို ဆောင့်ချဖို့ ကြိုးစားလိုက်စဉ်မှာပဲ မော်ဆရာကြီးရဲ့ သတိပေးသံ ထွက်လာတယ်။

'သူဌေးမင်း အဲဒီခြေထောက်ကို ပြန်မချလိုက်ပါနဲ့။ နို့မို့ဆိုရင် သူဌေးမင်းဆီက အတုဓာတ်တွေ ပြယ်သွားပြီး မူလဓာတ်တွေ ပြန်ဝင်လာပါလိမ့်မယ်။ အစ်အီအစီးဖြစ်အောင် ဖန်တီးပြီးတဲ့နောက်မှာ သူဌေးမင်းဆီကိုလည်း 'လစ်သားအစူ' ဓာတ်တွေ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ သူဌေးမင်းဟာ ချက်ချင်းပဲ အိုမင်းသေဆုံးသွားပါလိမ့်မယ် ...'

'ဒါ ... ဒါဖြင့် ... ကျုပ်က ဒီအတိုင်း ခြေတစ်ဖက်ထောက်ပြီး တန်း ... တန်းလန်းကြီး နေ ... နေရမှာလား ...'

'ဒါကတော့ သူဌေးမင်းသဘောအတိုင်းပါပဲ၊ အတုအဖြစ်ကို ကိုးရိုကားယား အသက်ရှင်နေသွားမလား၊ အစစ်အဖြစ်နဲ့ပဲ ရိုးရိုးအေးအေး သေဆုံးလိုက်မလား သူဌေးမင်း စဉ်းစားပေါ့ ...'

'တို့လို့တန်းလန်းပုံစံကြီးနဲ့ စဉ်းစားရင် တို့လို့တန်းလန်း စိတ်ကူးတွေပဲ ထွက်လာမှာပေါ့ဗျာ ...'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး၊ အမှန်တော့ ကျွန်တော်ကလည်း တို့လို့တန်းလန်း မော်ဆရာပါပဲ ...'

စကားအဆုံးမှာ မော်ဆရာကြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ ဘယ်ဆီထွက်သွားမှန်းမသိပေမယ့် လမ်းတစ်ဝက်မှာတော့ တစ်နေရာရာ ဝင်နားရဦးမှာပဲ။ သူကလည်း တို့လို့တန်းလန်း မော်ဆရာမို့လား။ အီအီးနင်းထားတဲ့ ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သူဌေးမင်းခမျာမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ ကြံ့ရခက်နေဆဲ ...။

မိတ်ဆွေ ...

ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေထဲမှာ အလုပ်တစ်ခုကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင်မလုပ်ဘဲ တို့လို့တန်းလန်းဖြစ်နေသူကို တွေ့ရင် အပြစ်မယူပါနဲ့။ သူ့ခမျာ အပေါင်းအသင်းမှားလို့ အုအူအတီးတွေ နင်းထားမိလို့ ... လို့ သဘောထားပေးလိုက်ပါ။

❐

လူနှင့် အဆိပ်ခိုးမျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

'တက်ရိဒန်အမ်ဘူ ဆိုတဲ့ ငါးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ ...'

'အင်း ... ဆိုစမ်းပါဦး ...'

'သူ့တစ်ပါးကို တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိဘူး၊ သူတစ်ပါးက သူ့ကို အလွယ်တကူမျိုနိုင်တယ် ...'

'ဟ ... ဘယ်သက်သာမလဲဗျ ...'

'မဟုတ်သေးဘူးဗျ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ သူက အမျိုခံပြီးရင် သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို ကြီးထွားအောင် လုပ်ပစ်နိုင်တယ်၊ ဖောင်းကားပစ်လိုက်တာပေါ့ ... သူ့ကိုမျိုတဲ့ သတ္တဝါကို လည်ချောင်းနင်နေစေတယ်၊ နောက်ဆုံး သူ့ကို ပြန်ထွေးပစ်လိုက်ရရော ...'

'ဩော် ... ဩော် ... သူ့နစည်းစနစ်ကလည်း တစ်မျိုးပဲကိုး ...'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါပေါ့ဗျာ … ဘဝရှင်သန်ရေးအတွက် သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့တော့ ရုန်းကန်ရပ်တည်ကြရတာပဲပေါ့၊ တိရစ္ဆာန်လောကထက် ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးတဲ့ လူ့လောကမှာလည်း နည်းစနစ်တွေ အမျိုးမျိုးသုံးရတာပဲပေါ့၊ လူမှန်ရင် အဆိပ်အတောက်နည်းနည်းတော့ ရှိရမှာပေါ့ …'

'အေးပေါ့ဗျာ … ဒါမှလည်း ဘဝကို အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်မှာ ပေါ့ …'

သပ်ရပ်တောက်ပြောင်သော အအေးခန်း စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခု အတွင်းမှာ ဖြစ်၏။ လူကြီးလူကောင်းနှစ်ယောက် စကားထိုင်ပြောနေကြ သည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဆင်ယင်ပြီး စကားကောင်း စကားလှများ ပြောနေကြခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤစကားများကို သူတို့ခမျာ ဖြောင့် ဖြောင့်တန်းတန်း ပြောရခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူ့ဟန်းဖုန်းက အသံမြည်လာ လိုက်၊ ကိုယ့်ဟန်းဖုန်းက အသံမြည်လာလိုက်နှင့် စကားက မကြာခဏ အရှိန်ပျက် ပျက်သွားသည်။

နံဘေးစားပွဲမှ လူငယ်တစ်ဦးကတော့ သူတို့၏ စကားများကို မသိမသာ နားစွင့်နေပါသည်။ ထိုလူများကိုလည်း အထင်ကြီးပုံ ရပါ သည်။ ထိုလူများ၏ စကားတစ်ခွန်းက သူ့ရင်ထဲသို့ ငြိဝင်ရောက်ရှိ သွား၏။

'လူမှန်ရင် အဆိပ်အတောက် နည်းနည်းတော့ ရှိရမှာပေါ့'

(၂)

'ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း အဆိပ်အတောက်ရှိအောင် ကြိုးစားမယ်'

သန္တိဋ္ဌာန်ချကာ ထိုဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။ သို့သော် အဆိပ် အတောက်ရှိအောင် မည်သို့ လုပ်ရမည်မှန်း မသိချေ။ နပိုလီယံလား၊ ဘာလား ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလို အဆိပ်ကို နည်းနည်းချင်း စားကြည့်ရမည် လား။ အဲဒါကလည်း မဟုတ်ချေ။ အဆိပ် 'ပြီး' သွားလိမ့်မည်။ အဆိပ် အတောက် ရှိမည်မဟုတ်။ အဆိပ်အတောက်ရှိသော မှိုတို့၊ ဘွဲဖက်မစား ကောင်းသော အစားအစာတို့ကို စားပြီး အဆိပ် 'စု' ရလျှင် ကောင်းမည် လော။ သိပ်မလုပ်ရဲပြန်။

နောက်ဆုံးမှာ စိတ်ကို ဒုန်းဒုန်းချ ဆုံးဖြတ်၏။ ခရီးဆောင်အိတ် တစ်လုံးနှင့် ရိက္ခာအသင့်အတင့်ယူကာ တောနက်အတွင်းသို့ သူ ခရီးနှင် လာခဲ့တော့သည်။ တောနက်တစ်နေရာမှာ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရှူး'

သူ့ကို ပါးပျဉ်းထောင်ထားသော မြွေဆိုးကြီးတစ်ကောင်နှင့် သူ ရင်ဆိုင်ရပါတော့သည်။ ပြူတစ်ပြူတစ် မြင်နေရသော မြွေဆိုးကြီး၏ လျှာမှာ အသည်းယားဖွယ်ရာ။ သူ ကပျာကရာ တောင်းပန်စကား ဆိုလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်ကို ရန်မပြုပါနဲ့။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားဆီမှာ တပည့်ခံမလို့ပါ'

'ဘာကွ၊ မင်း ဘာပြောတယ်'

'တကယ်ပါ၊ ကျွန်တော် အဆိပ်အတောက် ရှိချင်လို့ပါ'

'မင်းပြောတာကို ငါ နားမလည်ဘူး'

'ဒီလိုပါ၊ လူမှန်ရင် အဆိပ်အတောက် နည်းနည်းတော့ ရှိသင့်တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကြောင့် ဟိုလေ ...'

လိပ်ပတ်လည်အောင် သူ ရှင်းပြရ၏။ သူ့စကား အသွားအလာကို ခေတ်မီသော မော်ဒန်မြွေကြီးက နားလည်ပါသည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ မင်းကို ငါ့တပည့်အဖြစ် လက်ခံပါ့မယ်'

ထိုသို့ဖြင့် ထိုမြွေကြီးထံမှာ သူ သုံးနှစ်သုံးမိုး တပည့်ခံခဲ့ရပါသည်။ အခုက မော်ဒန်မြွေကြီးလိုပဲ သူ့မှာ အဆိပ်အတောက်ရှိရေး။ ဖြစ်ချင်တော့ သူ ဆရာတင်သည့် မြွေကြီးကလည်း အင်မတန် အစွမ်းထက်သည့် မြွေကြီး ဖြစ်နေသည်။ သားကောင်ကို ဖမ်းဆီးဝါးမျိုသည့်နေရာတွင် စံထားအပ်သူ ဖြစ်လေသည်။ သူ အလွန်အင်မတန် အထင်ကြီးမိ၏။

ထိုမြွေကြီးကို ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုကာ သုံးနှစ်သုံးမိုး တပည့်ခံခဲ့ပါ၏။ မြွေတွေ ဘယ်လို ရှုးရှုးပေါက်မှန်း မသိသော်လည်း ထိုမြွေကြီး

ကို သူ ရှုးရှုးပါ တည်ပေးရ၏။ အတော်တော့ ဒုက္ခရောက်ရလေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆရာထံမှ ထွက်ခွာရမည့်အချိန်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။ ဆရာဖြစ်သူ မြွေကြီးက သံဝေဂရသံနှင့် ပြောလာသည်။

'ကဲ ... ငါ့တပည့် မင်းလည်း ပညာစုံပြီ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ တောကောင်ငယ်တွေကို ကျွန်တော် လျှာပြူတစ်ပြူတစ် လုပ်ပြီး ဖမ်းတတ်ပါပြီ'

'လူ့လောကထဲကို ပြန်ဝင်ပါတော့ ဆရာခွင့်ပြုပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ'

လူ့လောကထဲသို့၊ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲသို့ သူပြန်ရောက်လာပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

BURMESE CLASSIC .com

မြို့ပြ၏ ညဥ့်အလင်းရောင်ကပင်လျှင် ဆည်းဆာ ဆန်နေသည်။ မှိန်ပျပျ။ အစီအစဉ်ကြေညာသူ မိန်းကလေး၏ အင်္ဂလိပ်စကား အဆုံးမှာ ပရိသတ်အပေါင်းက ခန်းမအလယ်မှာ စုရုံးပြီး တဝုန်းဝုန်း ကခုန်ကြတော့သည်။ နှိုက်ကလပ်တစ်ခုသို့ သူရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူလည်း အများနည်းတူ ဝင်ရောက် ကခုန်ချင်လေသည်။ သို့သော် သူကခုန်သည်က မြွေလိမ်မြွေကောက်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

သူ့အလွန်ပဲ ဖြစ်သည်။ လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် ဆိုးဆိုးရွားရွား ဝင်တိုက်မိ၏။

'ဟာ … ခင်ဗျား ဘယ်လိုလူလဲဗျ။ မကတတ်ဘူးလား'

'အေး … မကတတ်တော့ မင်းဘာလုပ်ချင်လို့လဲ။ မင်းရော ကတတ်လို့လား၊ ရမ်းသမ်းခုန်နေပြီးတော့'

ထိုကောင်လေး၏ အပေါင်းအသင်းများ ဝိုင်းအုံလာ၏။ သူ မကြောက်ရွံ့မိပါ။ လျှာကို ပြူတစ်ပြူတစ်လုပ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် စောင့်နေလိုက်သည်။ အကုန်လုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ သူ လျှာပြူတစ်ပြူတစ်လုပ်သည်ကိုပင် အဆန်းတကြယ်လုပ်ပြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။ သူက အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံပါ။ ထိုလူငယ်ကို ပြေးကိုက်လိုက်သည်။

'ဟော့လူ ဟော့လူ အား … လုပ် … လုပ်ကြပါဦး'

ကပွဲက ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်သွားသော်လည်း ရန်ပွဲမှာ သူနိုင်လိုက်ပါသည်။ သူ ကျေနပ်လေသည်။ သူ့မှာ အဆိပ်အတောက် ရှိပြီဟု သူ့ဖာသာ ထင်မိလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာလည်း ရန်ပွဲများစွာ သူ ဖြစ်ပွားလေသည်။ လမ်းမပေါ်မှာ၊ စားသောက်ဆိုင်မှာ၊ မိနီမတ်ထဲမှာ စသည်ဖြင့် သူ၏ လျှာပြူတစ်ပြူတစ် တိုက်ကွက်ကို မည်သူမှ မခံနိုင်ချေ။ အားလုံးက မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ဝိုင်းကြည့်ရင်း အငိုက်မိကာ အရေးနိမ့်သွားကြ၏။ သူ့ဘဝက အောင်မြင်ပါသည်။ သို့သော် … သူမနိုင်သည်က ခွေးကို ဖြစ်၏။

ဘယ်သူမွေးစားသော ခွေးလည်းမသိ။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ သူ့ကို လိုက်ကိုက်လေသည်။

'ဟဲ့ခွေး … ဟဲ့ခွေး'

ထိုခွေး၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် လျှာကို ပြူတစ်ပြူတစ် လုပ်ရင်း တိုက်ကွက်ကို သူ ပြင်ပါသည်။ ထို့နောက်မှာမှ သတိရ၏။ ခွေးကို သူက ပြေးကိုက်၍ မကောင်းချေ။ ထိုအချိန်မှာပဲ ခွေးက သူ့ကို လိုက်ကိုက်တော့၏။ သဘာဝ ခုခံမှုသိအိုရီအရ သူပြေးရပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားမှ ဝိုင်းကြည့်နေသူ အားလုံးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

'ဟေး ...'

ခွေးကိုပင် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး အားပေးလိုက်ကြသေးသည်။ သူ့အတွက် အရှက်သည်းရသောကိစ္စ ဖြစ်လေသည်။

(၄)

ကျွန်တော် မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါသည်။

အကယ်၍သာ ...

ဘာအဆိပ်အတောက်မှ မရှိဘဲ လူတွေကို လျှာထုတ်ပြနေသူနှင့် တိုးလျှင် သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါ။ သူသည် ဗိဉာဉ်အင်အား လျော့နည်းနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝမှာ ဘာမှ အဆင်မပြေဘဲ လုပ်မိလုပ်ရာ လျှောက်လုပ်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းနိုးရာရာလေးတွေကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ရင်းကပဲ အကြိမ်ကြိမ် မှားယွင်းနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါ။

ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ပြောရလျှင် ထိုလူ့အမည်မှာ 'တာရာမင်းဝေ' ဖြစ်ပါသည်။

တာရာမင်းဝေ

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com